

ΣΤ' 89

ΣΧΒ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΑΒΗ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

Φάβη (Β.) - Χαράλαμπος Φαβής
ΑΡΧΑΙΑ Β Γ / Γ = 22α

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Β
679

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1947

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΔΩΡΗΣΑΤΟ

Ο. Ε. Σ. Β

αριθ. εισαγ. 5279 του έτους 1947

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΣΤ'

89

ΣΧΒ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΑΒΗ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

Φάβη (Β.) - Χαράλαμπος (Κ.)

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1947

002
ΛΠΕ
ΕΤ2Ρ
679

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ *

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυες κρεμαμένους, ἠβουλήθη φαγεῖν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο. Ἀπομακρυνομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν ἔλεγεν «ὄμφακές εἰσιν».

2. Ὄνος καὶ λεοντῆ.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐνδυθεὶς, λέων ὑπὸ πάντων ἐνομίζετο καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δέ, ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη, τότε δὴ πάντες δραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

* Ὁ Αἰσωπος ἔζησε περὶ τὸ 550 π. Χ. ἦτο δούλος τοῦ Ἰάδμονος τοῦ Σαμίου, ἠρέσκετο δὲ νὰ διηγῆται μικροὺς μύθους σκωπτικοὺς καὶ πειρακτικούς, τοὺς ὁποίους ἡ ἑλλατικὴ ὁ ἴδιος ἢ ἤκουε παρ' ἄλλων καὶ ἀπεμνημόνευε· διὰ τοῦτο δὲ λέγονται **Αἰσώπειοι μῦθοι**.

Τὸ γένος τῶν Αἰσωπειῶν μύθων εἶναι, ὅτι δι' αὐτῶν προσωποποιῶνται πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως καὶ ἐμφανίζονται ὡς ὁμιλοῦντα καὶ τὰ ζῷα πάντα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄφρα πράγματα.

Τοιοῦτοι μῦθοι φέρονται καὶ σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴτε κατὰ συνεχῆ προφορικὴν παράδοσιν ἔκτοτε εἴτε ἐκ μεταγενεστέρως συνθέσεως αὐτῶν.

3. Λύκος και λέων.

Λύκος ποτὲ ἀρπάσας πρόβατον ἐκ ποιμνίου ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς τὴν κοίτην· λέων δὲ αὐτῷ συναντήσας ἀφείλετο τὸ πρόβατον. Ὁ δὲ πόρρω στὰς εἶπεν· «ἀδίκως ἀφείλου τὸ ἐμόν». Ὁ δὲ λέων γελάσας ἔφη· «σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη».

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ποτε πολέμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγιγνώσκομεν τίνες ἐστὲ καὶ τίσι πολεμεῖτε».

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Τῷ Διὶ γάμους τελοῦντι πάντα τὰ ζῷα δῶρα ἐκόμιζεν, ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ὄφις δὲ ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι ἔρπων ἀνέβαινεν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν Ζεὺς εἶπε· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα δέχομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω».

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ταχύτητος ἤριζον· καὶ δὴ τέρματα ὀρίσαντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς, διὰ τὴν ἔμφυτον ταχύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, ἐκοιμήθη· ἡ δὲ χελώνη γινώσκουσα τὴν ἑαυτῆς βραδύτητα οὐ διέλειπε τρέχουσα καὶ οὕτω, τὸν λαγῶν κοιμώμενον παραδραμοῦσα, εἰς τὰ τέρματα προτέρα ἀφίκετο.

7. Ναυαγός.

Ἄνῆρ Ἀθηναῖος μεθ' ἐτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, ἡ ναῦς ἀνετράπη· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηνᾶν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισθθεῖη. Τῶν νεναυαγηκῶτων δὲ τις παρρηχόμενος εἶπε πρὸς αὐτόν· «ἀλλὰ σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοτριῶν, ἡ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

9. Κολιοὺς καὶ γλαῦξ.

Κάλλους ἀγῶν ἦν τοῖς ὄρνισιν· ἐπὶ τινα δὲ ποταμὸν παραγενόμενοι ἀπενίζοντο. Κολιοὺς δέ, γινώσκων τὴν ἑαυτοῦ δυσμορφίαν, τὰ ἀποπίπτοντα ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄρνιθων περὰ συνέλεξε καὶ ἑαυτῷ προσεκόλλησε. Συνέβη οὖν ἐκ τούτου εὐειδέστατον πάντων γενέσθαι. Γλαῦξ δὲ μόνη γνουσα τὸ πρᾶγμα, τὸ ἑαυτῆς πτερόν ἀφηρεῖτο καὶ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας ταῦτον πρᾶττειν ἀνέπειθε. Τῶν μὲν οὖν ὄρνιθων ἕκαστος ἀφείλετο τὸ ἑαυτοῦ πτερόν, «ὁ δὲ κολιοὺς ἦν πάλιν κολιοὺς».

10. Κομπαστής.

Ἀνὴρ τις ἀποδημήσας καὶ πολλὰς περιελθὼν χώρας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανῆλθεν· ἐνταῦθα δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις χώραις ἠνδραγαθηκέναι ἐκόμπαζε καὶ δὴ καὶ ἐν Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πῆδημα, οἷον οὐδεὶς δυνατὸς ἂν εἶη πηδησαι· πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ ἀκουόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «ἀλλ' εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα».

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκαθέζετο. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἐβούλετο τὸ κρέας ἀφελέσθαι· στᾶσα οὖν ἐπῆγει αὐτὸν λέγουσα· «ὡς εὐμεγέθης τε καὶ καλὸς εἶ, ὦ κόραξ· σοὶ μάλιστα πρέπει τῶν ὀρνέων βασιλεύειν· καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχες». Ὁ δὲ βουλόμενος παρα-

στῆσαι αὐτῇ ὡς καὶ φωνὴν ἔχει βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἀνέκραγεν. Ἐκεῖνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις πάντα, νοῦν μόνον κτῆσαι».

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος ὁμοῦ νεβροῦ περιτυχόντες περὶ τούτου ἐμάχοντο καὶ οὐδέτερος ἐνίκη. Ἀπαυδήσαντες δὲ ἐκ τῆς πολλῆς μάχης κατέκειντο ἐκλελυμένοι. Ἀλώπηξ δὲ περιουσα, ἐπεὶ εἶδεν αὐτοὺς πεπτωκότας καὶ τὸν νεβρὸν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτον ἀρπάσασα ὄχρητο φεύγουσα. Οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι, εἰ καὶ ἐώρων αὐτήν, εἶπον· «δεῖλαιοι ἡμεῖς ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν».

13. Λέων καὶ μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου εἰς τὸ στόμα μῦς εἰσῆλθεν· ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτὸν ἔμελλε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ μῦς ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτόν, λέγων ὅτι σωθεῖς ἀξίαν χάριν ἀποδώσει· γελάσας δ' ὁ λέων αὐτὸν ἀπέλυσε. Μετ' οὐ πολὺ, συλληφθεὶς ὁ λέων ὑπὸ τινων κυνηγῶν, κάλω ἐδέθη ἐπὶ τινι δένδρῳ· τηνικάῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος, προσελθὼν τὸν κάλων περιέτρωγε καὶ λύσας ἔφη· «σὺ μὲν οὖν τότε μοῦ κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσθαι· νῦν δὲ ἴσθι ὅτι ἔστι καὶ παρὰ μου χάρις».

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφὴν πορίζειν ἔγνω δι' ἐπινοίας τοῦτο πράξει. Καὶ δὴ, παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα καὶ οὕτω τὰ προσιόντα εἰς ἐπίσκεψιν ζῶα συλλαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀπολομένων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνεῖσα παρεγένετο καὶ στᾶσα ἄπωθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο αὐτοῦ πῶς ἔχοι· ὁ δὲ εἶπε

«κακῶς») καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἤρετο, δι' ἣν οὐκ εἰσίοι· ἀλώπηξ δὲ ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε εἰσηλθὼν ἄν, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰσιόντων ἴχθυ, ἐξιόντος δὲ οὐδενός».

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντροφ' προσῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα πλὴν ἀλώπεκος τᾶλλα ζῶα. Ὁ τοίνυν λύκος, λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγορεῖ τῆς ἀλώπεκος ὅτι παρ' οὐδὲν τίθεται τὸν πάντων τῶν ζῶων κρατοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μὴδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφίκετο. Ταῦτα τοῦ λύκου λέγοντος, προσῆλθε καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τῶν τελευταίων τοῦ λύκου λόγων ἠχροάσατο.

Ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο· ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα ἔφη· «καὶ τίς σε τῶν προσελθόντων ὠφέλησεν ὅσον ἐγώ; πανταχόσε γὰρ περινοστήσασα θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἱατροῦ ἐζήτησα καὶ ἔμαθον». Τοῦ δὲ λέοντος τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, φησὶν· «ἦν λύκον ἐκδείξης καὶ τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφίεση». Καὶ τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, γελῶσα εἶπεν· «οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν».

16. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες πρὸς ἀλλήλους ἤριζον· ὁ δὲ πατὴρ καίπερ πολλὰ παραινῶν οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς ὁμοφρονεῖν· διὸ ἔγνω παραδείγματι πρὸς τοῦτο χρῆσασθαι.

Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσαι. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἔδωκεν αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους καὶ ἐκέλευε θραύειν· οἱ δὲ οὐκ ἠδύναντο. Ἐπειτα λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· οἱ δὲ ῥαδίως ἔθραυον αὐτάς. Τότε οὖν ἔφη ὁ πατήρ· «ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχειρωτοῖ τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε, ἐὰν δὲ ἐρίζητε ἀλλήλοις, εὐάλωτοι».

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρουσ ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος ἐτρέχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἦλθον καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε;»

18. Παῖς ψεύστης.

Παιδίον πρόβατα νέμον τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε! ἔρχεται λύκος». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος· «δεῦτε, λύκος!» οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος, εὐρὼν ἄδειαν, τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δ' ἕτερος πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιωσφραίνετο, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης δὲ τῆς ἄρκτου, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἐπυνθάνετο τοῦ ἐτέρου, τί αὕτη πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε· «τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἱ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν».

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ*

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

1. Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. Λαβὼν δὲ γυναῖκα Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην καὶ Κόττον, οἱ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέρβλητοι ἐγένοντο.

2. Μετὰ τούτους δὲ τίκει αὐτῷ ἡ Γῆ τοὺς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην καὶ Βρόντην. Ἄλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς

* Ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, ἔζησε δὲ κατὰ τὸν δεῦτερον μ. Χ. αἰῶνα καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Γραμματικοῦ.

Οἱ Γραμματικοί, οἱ ὁποῖοι ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων φιλολογικῶν μαθημάτων καὶ ὄχι γραμματικῆς μόνον, θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ παραβληθοῦν πρὸς καθηγητὰς τῆς φιλολογίας ἐν τοῖς πανεπιστημίοις.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Τὸ βιβλίον του περιέχει συνοπτικῶς τὰς μυθικὰς παραδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ γενέσεως τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἡρώων καὶ περὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ἐχρησήμενε δὲ ὡς ἀνάγνωσμα τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ὀνομάσθη **Βιβλιοθήκη**, ὁμοίως ἀπετελεῖτο τρόπον τινὰ ἀπὸ πολλὰ μικρότερα βιβλία, ἀλλὰ δὲν διεσώθη ὁλόκληρον.

ἔδησε καὶ εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος δ' οὗτος ἐρεβώδης ἔστιν ἐν Ἄδου τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἀπέχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

3. Τεκνοῖ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς Οὐρανὸς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρεῖον, Ἴαπετόν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέα, Θέμιν, Μνήμοσύνην, Φοῖβην, Λιώνην καὶ Θείαν.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

4. Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί. Οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ καταβάλλουσι τὸν πατέρα. Ἐκβαλόντιες δὲ τοῦτον τῆς ἀρχῆς, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

5. Ὁ δὲ τούτους μὲν, τοὺς Κύκλωπας, ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν καθεῖρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέα γυναικα ἔλαβε· θεμιτὸν γὰρ ἦν. Ἐπειδὴ δὲ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα τέκνα. Καὶ πρῶτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἔστιαν κατέπιεν, ἔπειτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

6. Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκει δὲ αὐτὸν ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης. Καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησι καὶ ταῖς νύμφαις Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη.

7. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτροφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργαώσασα ἔδωκε καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

8. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς ἐξεμεῖ πρῶτον μὲν τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε. Μετὰ τούτων ὁ Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.

9. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ προεῖπε τῷ Διὶ νίκην, ἂν τοὺς καταταρταρωθέντας ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ ἔλυσε τούτους. Κύκλωπες οὖν τότε, Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθεῖρξαν αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

5. Γιγαντομαχία.

10. Γῆ δὲ περὶ τῶν Τιτάνων ἀγανακτοῦσα τίκει Γιγαντας, ὄντας μεγέθει μὲν σωμάτων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους. Ἡκόντιζον δ' οὗτοι εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὲς ἡμίμενας. Διέφερον δὲ πάντων Πορφυριῶν καὶ Ἄλκυονεύς. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολεῖσθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσειν.

11. Ζεὺς οὖν Ἡρακλέα σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπικαλέσατο. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἄλκυονέα, ὃς οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυριῶν δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφόρμησε, Διὸς δὲ κεραυνώσαντος, ἐτελεύτα καὶ οὗτος. Καὶ τοὺς ἄλλους δὲ κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρεν.

6. Προμηθεύς.

12. Προμηθεὺς δὲ ὁ Ἰαπετοῦ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀν-

θρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύφας. Ὡς δὲ τοῦτο ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἥφαιστῳ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς διὰ πολλῶν ἐτῶν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, αὐξανομένου διὰ νυκτός.

13. Καὶ Προμηθεὺς μὲν τοῦ κλαπέντος πυρὸς δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσε. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων γυναῖκα ἄγειται Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν πρώτην γυναῖκα θεοὶ ἔπλασαν.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

14. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσει Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων λάρνακα ἐτεκνήματο καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

15. Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τοῦ ὕδατος φερόμενος ἐφ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἐννέα τῷ Παρνασσῷ ὄρει προσίσχει· κάκει, τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς· θύει Διὶ φυξίῳ.

16. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλοιο· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλον αἶροντες λίθους Δευκαλίων τε καὶ Πύρρα, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

8. Ἑλληνας.

17. Γίνονται δὲ Πύρρος καὶ Δευκαλίωνος παῖδες Ἑλληναί μὲν πρῶτος, δευτέρως δὲ Ἀμφικτύων, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια. Ἑλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρηίδος γίνονται Δῶρος, Εὐθῆτος καὶ Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν τοὺς τέως Γραικοὺς καλουμένους Ἑλληνας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Εὐθῆτος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης ἐγέννησεν Ἀχαιοὺς καὶ Ἴωνας, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται· Δῶρος δὲ τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν λαβὼν τοὺς κατοικοῦντας ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

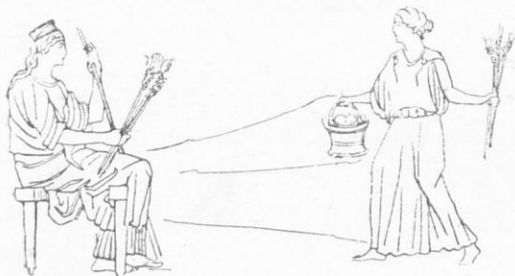
9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

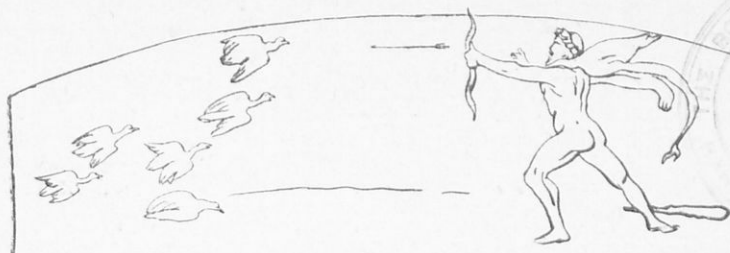
18. Πλούτων Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν βουλόμενος ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει. Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν ὠργίσθη τοῖς θεοῖς καὶ κατέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναῖκί ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν, ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἦλθε, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων.

19. Ὄντος δὲ τῆ τοῦ Κελεοῦ γυναῖκί Μετανείρα παιδίου, τοῦτο ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα ἔτρεφε. Βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ.

20. Καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανομένου τοῦ Δημοφῶντος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῶ παιδί), ἐπετήρησεν ἡ Μετανείρα. Καταλαβοῦσα δὲ εἰς πῦρ ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἐμβεβλημένον τὸ βρέφος ἀνεβόησε. Δι' ὅπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ δὲ θεὰ ἑαυτὴν ἐξέφηγε.

21. Τριπτολέμω δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παιδῶν δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων τὸν πυρὸν ἔδωκεν ἡ Δημήτηρ, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ φερόμενος κατέσπειρεν.

Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρώτα κατορθώματα.

1. Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης ἐγένετο Ἡρακλῆς, ὃς διὰ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔργα Διὸς ἐνομιζέτο γενέσθαι. Ὀκταμηνιαῖος παῖς ὢν δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις ἐπὶ τὴν εὐνήν αὐτοῦ ἐλθόντας, ἄγχων ἑκατέρω τῶν χειρῶν, αὐτοὺς διέφθειρεν.

Αὐξηθέντα δὲ τὸν παῖδα Ἀμφιτρώων ἔπεμψεν εἰς τὰ βουκόλια· κάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διέφερεν. Οὐκ ἦστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς καὶ ἀρματηλατεῖν καὶ παλαίειν καὶ ὄπλομαχεῖν καὶ κιθαροφδεῖν.

2. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, τὸν Κιθαιρώνιον ἀνεῖλε λέοντα· οὗτος γὰρ ὀρμώμενος ἀπὸ Κιθαιρώνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἔφθειρε βοῦς. Τὴν δὲ δορὰν τοῦ λέοντος Ἡρακλῆς ἠμφιέσατο.

Ἀνακάμπτων δὲ ἀπὸ τῆς θήρας Θηβαίοις ἐβοήθησε μαχομένοις κατὰ τῶν Μινυῶν, οἱ παρὰ Θηβαίων δασμὸν κατ' ἔτος ἑκατὸν βοῦς ἤξιουν. Καὶ τοὺς μὲν Μινύας Ἡρακλῆς πολεμαρχῶν ἐτρέψατο, τὸν δὲ δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασεν αὐτοὺς Θηβαίοις φέρειν. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος τοῦ βασιλέως ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ

ἦς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κροοντιάδης καὶ Δηκόων.

2. Μανία Ἡρακλέους.

3. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ μανῆ-
ναι· οὗ ἕνεκα καὶ τοὺς παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ
ἐνέβαλε καὶ τὴν Μεγάρων δὲ αὐτὴν ἐφόνευσε· διὸ καταδικά-
σας ἑαυτοῦ φυγὴν εἰς Δελφοὺς παραγίγνεται καὶ πυνθάνεται
τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν
ἐν Τίρυνθι Εὐρουσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπι-
τασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν
ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσειναι.

Ταῦτα ἀκούσας Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προ-
τασσόμενα ὑπ' Εὐρουσθέως ἐτέλει.

3. Νεμεαῖος λέων.

4. Πρῶτον οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Εὐρουσθεὺς τοῦ Νεμεαίου
λέοντος τὴν δορὰν κομίζεσθαι. Εἰς Νεμέαν δὲ ἀφικόμενος καὶ
τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτροτον ὄντα,
ῥόπαλον αὐτὸς ἔτεμεν, ὃ ἀνατεινόμενος ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ
τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἐτέραν ἀποκοδό-
μησεν εἰσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ· κατα-
σχῶν δὲ αὐτὸ καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ ἤγγεν, ἕως
διέφθειρε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς Μυκήνας ἐκόμισε.

4. Λερναία ὕδρα.

5. Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν
κτεῖναι. Αὕτη δέ, ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαι-
νεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέ-
φθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα κεφαλὰς ἔχον ἐν-
νέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. Ἐπιβὰς
οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρ-

νην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν, εὐρῶν παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης ἐν τῷ φωλεῷ αὐτῆς, ἔβαλλε βέλεσι πεπυρωμένοις καὶ οὕτως ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν.

6. Ὁ δὲ τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύτειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Λιὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιε τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν καὶ οὕτως ἐκόλυεν αὐτὰς ἀναφύεσθαι. Τὴν ἀθάνατον δὲ ἀποκόψας κατώρουξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Ἐπειτα δέ, τὸ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς διστούς ἔβαψε· ἰὸς γὰρ δεινὸς ἢ χολῇ τῆς ὕδρας ἦν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐ κατηρίθιμισε τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος.

7. Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν χρυσόκερων ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν· ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνίῳ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά. Λιὸ βουλόμενος Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν αὐτὴν μῆτε τρωῶσαι ἐδίωξεν ὅλον ἑνιαυτόν. Καμοῦσαν δὲ τὴν ἔλαφον τῇ διώξει καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν μέλλουσαν συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὄμων ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

8. Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζεῖν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηει τὴν Ψωφίδα ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἐδίωξεν αὐτὸν ἕκ τινος λόχμης εἰς χιόνα πολλὴν καὶ ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

7. Ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου.

9. Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκη-

μάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς τῆς Ἥλιδος, πολλὰς δ' εἶχε βοσκημάτων ποιμένας, αἱ ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ διὰ μακρῶν ἐτῶν σηκαζόμεναι κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσαν. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν οὐκ ἐδήλωσεν· ἔφασκε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

10. Ἡρακλῆς οὖν τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν σύνεγγυς ὀέοντας παρωχέτευσεν· ἔκρουν δὲ δι' ἄλλης ἐξόδου ἐποίησε. Καὶ ἡ μὲν κόπρος ἐξηνέχθη τοῦ χώρου· μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. Καὶ Εὐρυσθέυς δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχθαι.

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

11. Ἐκτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι· ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρεφῆς ὕλῃ, ἔνθα ὄρνιθες ἐτρέφοντο μυρίαί. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χαλκᾶ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα οὖν κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9. Ὁ Κρηὶς ταῦρος.

12. Ἐβδομον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὸν Κρηῖτα ἀγαγεῖν ταῦρον· οὗτος δ' ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος Μίνῳ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναδοθείς, ὅτε θύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ τοῦ ταύρου τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἔπεμψεν, ἄλλον δὲ

ἔθυσε Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγρίωσε τὸν ταῦρον.
 Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς συνέλα-
 βε καὶ πρὸς Εὐρουσθέα κομίσας ἔδειξεν, ἔπειτα δὲ εἶασεν αὐ-
 τὸν ἄφετον. Ὁ δὲ πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν
 ἅπασαν διέβη τὸν Ἴσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα ἀφικόμενος
 τοὺς ἐγγχωρίους διελυμαίνετο.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

13. Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ
 Θρακὸς ἵππους κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων,
 ἔθνους Θρακικοῦ μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἵππους ἀνθρωποφά-
 γους. Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων καὶ βια-
 σάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ἤγαγεν αὐτὰς ἐπὶ
 τὴν θάλασσαν.

14. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὄπλοις ἐπιβοηθούτων, τὰς μὲν
 ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρω φυλάσσειν, αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς
 Βίστονας ἀγωνισάμενος τὸν μὲν Διομήδην ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ
 λοιποὺς ἠνάγκασε φεύγειν. Καὶ τὸν μὲν Ἀβδηρον αἱ ἵπποι
 ἐφόνευσαν, Ἡρακλῆς δὲ κτίσας πόλιν Ἀβδηρα παρὰ τὸν
 τάφον αὐτοῦ τὰς ἵππους Εὐρουσθεῖ ἐκόμισεν. Ἀφέντος δὲ
 αὐτὰς Εὐρουσθέως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπον ἔφυγον, ἔνθα ὑπὸ
 τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰπολύτης.

15. Ἐνατὸν ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν
 τὸν Ἰπολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόχουν
 περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν· ἦσαν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἔθνος
 μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἦσκουν γὰρ ἀνδρείαν. Εἶχε δὲ Ἰπο-
 λύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν.
 Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν
 ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρουσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

16. Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους μιᾷ νηὶ κατέ-

πλευσεν εἰς Θεμισκύραν. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἴπολύτη καί, τίνος χάριν ἦκοι, πυθομένη δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Οἰόμεναι δὲ αἱ Ἀμαζόνες ὅτι τὴν βασιλίδα ἤρπαζον οἱ προσελθόντες ξένοι, μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς ὀπλισμένας Ἡρακλῆς νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴπολύτην ἀποκτείνει καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, τὰς δὲ λοιπὰς ἐτρέφατο. Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

17. Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δ' ἦν νῆσος Ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη ἔνταῦθα κατόκει Γηρυόνης, ὃς εἶχε φοινικᾶς βοῦς· τούτων δὲ ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὄρθος, ὃς ἦν δικέφαλος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης ἄγρια ζῶα πολλὰ φονεύσας Λιβύης ἐπέβη· ἔστησε δὲ σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.

18. Παραγενόμενος εἰς Εὐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι ἀυλίζεται· αἰσθόμενος δ' ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὀρμᾷ· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Γηρυόνης δὲ πυθόμενος τὸ γεγονός κατέλαβε τὸν Ἡρακλέα τὰς βοῦς ἀπάγοντα καὶ συμπλακεῖς αὐτῷ ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρυσθεῖ ἐκοῖμισεν, ἃς οὗτος ἔθυσεν Ἡρᾷ.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

19. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων τούτων ἐν μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Εὐρυσθεὺς οὐ προσεδέξατο τὸν τε τῶν Αὐγείου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας· διὸ ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον, παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς

τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐν Ὑπερβορείοις παρ' Ἄτλαντι ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν, μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑσπερία καὶ Ἀρέθουσα. Ὡς οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ὑπερβορείους πρὸς Ἄτλαντα ἦκεν, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα πορεύεσθαι, αὐτὸς δὲ τὸν πόλον ἐδέξατο.

20. Ἄτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἦκε πρὸς Ἡρακλέα καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησι κομεῖν Εὐρουσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἀνέχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ ἀρνεῖται μὲν, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιῆσθαι. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας ἐπὶ γῆς κατέθηκε τὰ μῆλα καὶ τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο. Οὕτω δ' Ἡρακλῆς δόλω ἔλαβε τὰ μῆλα καὶ ἐκόμισεν Εὐρουσθεῖ.

14. Ὁ Κέρβερος.

21. Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. Παραγενόμενος οὖν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

22. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦπει, ἐπέτρψε Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὧν εἶχεν, ὄπλων κρατήσαντα. Ὁ δὲ εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας οὐκ ἐπαύετο συνέχων καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, ἕως ἔπεισεν. Οὕτως οὖν συνέχων τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Μυκήνας· δείξας δὲ Εὐρουσθεῖ πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

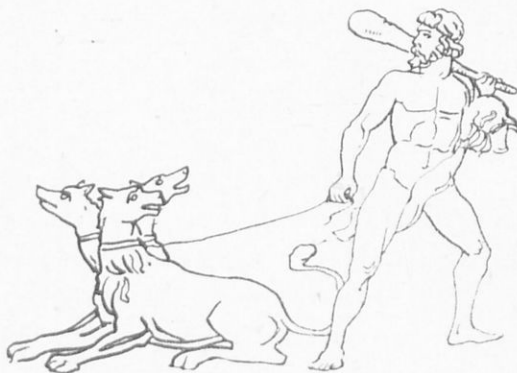
23. Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο·

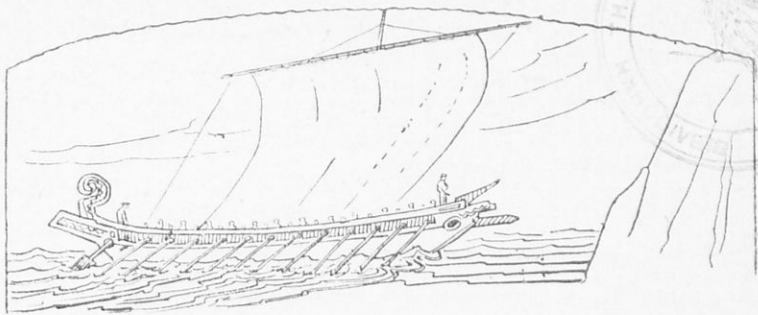
διαπαλαίσας δὲ ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἄχελῶν, εἰκα-
σμένον ταύρω, ἀπέσπασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν
Δηιάνειραν γυναῖκα ἄγεται, τὸ δὲ κέρας Ἄχελῶος ἀπολαμ-
βάνει δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας.

Ἀμάλθεια δὲ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε
τοσαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν
ἄφθονον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

24. Ὅτε δὲ Ἡρακλῆς ἔμελλεν ἀποθανεῖν, παραγενόμε-
νος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο τῶν Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν
ἐποίησε καὶ ἐπιβάς αὐτῆς ἐκέλευσε τοὺς παρεστῶτας ὑφάπτειν.
Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριῶν κατὰ
ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψε καὶ τὸ τόξον παρ' Ἡρακλέους δῶ-
ρον ἔλαβε. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος γενέσθαι
καὶ μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φοῖξῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

1. Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας ἐδυνάστευε. Γίγονται δ' αὐτῷ ἐκ Νεφέλης παῖς μὲν Φοῖξος, θυγάτηρ δὲ Ἑλλῃ. Ἐγκαταλιπὼν δὲ Νεφέλην Ἀθάμας ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἴνώ· ἣ ἐπιβουλεύουσα τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν, ὃν οἱ ἑαυτῶν ἄνδρες ἔμελλον σπεῖρειν· αἱ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον.

2. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρὸς δεχομένη οὐκ ἐβλάστανε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἴνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἶη κεχρησμένοι παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φοῖξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἐπὶ τῷ βωμῷ ἤγαγε Φοῖξον. Νεφέλη δὲ ἀνήρασε τὸν υἱὸν καὶ παρ' Ἐρμού λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ, ὑφ' οὗ δι' οὐρανοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέροντο.

2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

3. Ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν

Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὄλισθεν ἡ Ἑλλη καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἀπόλετο· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἡ θάλασσα. Φριξὸς δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, Χαλκιόπην, δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται· ἐκεῖνος δ' αὐτὸ δροῦ ἔν' Ἄρεως ἄλσει περιάπτει. Φριξοῦ δὲ καὶ Χαλκιόπης ἐγένοντο παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσωνα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

4. Τοῦτο τὸ δέρας ληψόμενος πέμπεται Ἰάσων ὁ Αἴσω-νος διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ μαντευομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνοεῖ Πελίας, ὅτι δηλοῖ ὁ χρησμός, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν διαβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥεῖθρῳ πέδιλον.

5. Θεασάμενος δ' αὐτὸν ὁ Πελίας καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀναμνησθεὶς κατέμαθε τοῦτον ὄντα, ὃν δεοῖ φυλάξασθαι. Προσελθὼν δὲ ἠρώτα τὸν Ἰάσωνα, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, «τὸ χρυσόμαλλον δέρας», ἔφη, «προσέταπτον ἂν φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

6. Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον ἐπεκαλέσατο τὸν Φριξοῦ· κἀκεῖνος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κα-

τασκευάσαντος Ἀργῶ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέτρεψεν αὐτῷ συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροισθέντες ἦσαν οἶδε· Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Πηλεὺς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἀμφιάραος, Ἀργος καὶ ἄλλοι, ὅτι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπιυῶν.

7. Οὗτοι, ναυαρχοῦντος τοῦ Ἰάσονος, ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ ἀπὸ Λήμνου προσίσχουσι Μυσίᾳ. Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησόν, ἔνθα ὄκει Φινεὺς, μάντις τυφλός· τυφλωθῆναι δὲ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προέλεγεν ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπιύας οἱ θεοί· περωταὶ δ' ἦσαν αὐταί, ὁπότε δὲ τῷ Φινεῖ παρατιθεῖτο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι, τὰ μὲν πλείονα τῶν ἐδεσμάτων ἀνῆραζον, ὀλίγα δὲ ὁσμῆς ἀνάπλευα κατέλειπον.

8. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν διδάξειν ἔφη, τῶν Ἀρπιυῶν αὐτὸν ἔαν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη· αἱ Ἀρπιυαὶ δ' ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπετόμεναι τὴν τροφήν ἤραζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπιυῶν, ἡ μὲν εἰς τὸν Τίγρητα ποταμὸν τῆς Πελοποννήσου ἐμίπτει, ἡ δὲ περὶ τὰς Στροφάδας νήσους καὶ οὕτως ἀπώλοντο.

6. Ἡ Ἀργῶ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν.

9. Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπιυῶν ὁ Φινεὺς ἐμήγυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων ἐδίδαξε πετρῶν ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταί, συγκρουόμεναι δ' ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον

ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην, ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

10. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφῆσιν ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περιεκόπησαν. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν.

7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

11. Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστίν. Ὀρμισαμένων οὖν ἐνταῦθα, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος ζεύξῃ. Ἦσαν δὲ παρ' αὐτῷ ἄγριοι ταῦροι δύο μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

12. Τούτους τῷ Ἰάσωνι ζεύξαντι ἐπέτασσε σπεῖρειν δράκοντος ὀδόντας. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους ζεῦξαι, Μήδεια ἢ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, κούφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν ζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὁμῶς ἕξιν αὐτὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπάξιν.

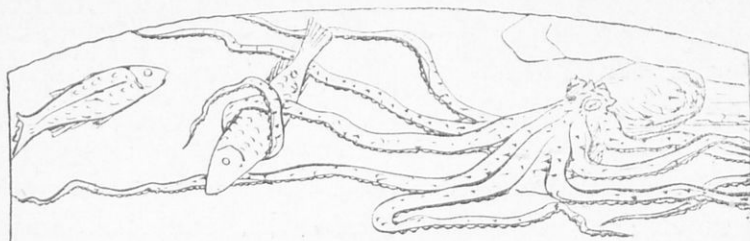
13. Ὀμῶσαντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν αὐτῷ (ἦν γὰρ φαρμακεύτρια ἢ Μήδεια), ᾧ χρυσθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικήσεσθαι μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ ὅτι, σπαρέντων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρες μέλλουσιν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένοι· ἐπειδὴν δὲ τούτους ἀθρόους θεάσῃται, ἔλεγε βάλλειν εἰς μέσον

λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ἐκ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

14. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισθεὶς τῷ φαρμάκῳ, παρεγένετο εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους καὶ αὐτούς, σὺν πολλῶ πυρὶ ὀρμήσαντας, ἔξευξε. Σπείραντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνεδύοντο ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ ὅπου πλείονας ἐώρα, βάλλων ἀφανῶς λίθους, αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνήρει.

15. Καίπερ ζευχθέντων τῶν ταύρων, Αἰήτης οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν Ἄργῳ καταφλέξει καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς πλεύσαντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγεν· ἐνταῦθα τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακομίσαντες τοῖς φαρμάκοις, ἔλαβον τὸ δέρας καὶ ἐπὶ τὴν Ἄργῳ παρεγένοντο. Οἱ δὲ Ἄργοναῦται νυκτὸς μετὰ ταύτης ἀνήχθησαν καὶ εἰς Ἴωλκὸν πολλὰ πλανηθέντες κατέπλευσαν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ *

1. Ἀρταξέροξης καὶ Ὠμίσης.

Ῥοιὰν μεγίστην ἐπὶ λίκνου Ὠμίσης ὁ Πέρσης τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέροξῃ προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος τῆς ῥοιᾶς θαυμάσας

* Ὁ Αἰλιανὸς ἦτο Ῥωμαῖος τὴν ἐθνικότητα· ἐγεννήθη δὲ ἐν Πραι-
νέστω τῆς μέσης Ἰταλίας. Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐξέμαθεν, ὡς
ἔπραττον τότε πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ἀνωτέραν παιδείαν
Ῥωμαῖοι, καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφιστοῦ· ἤγχεσε δὲ περὶ τὸ
225 μετὰ Χριστόν.

Οἱ σοφισταὶ καθ' ὅλην τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων
ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, ὅσων φυσικῶν, μαθηματικῶν, φιλολογικῶν
καὶ ἰδίᾳ τῆς ῥητορικῆς· θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ παραβληθοῦν πρὸς τοὺς
σημερινούς καθηγητὰς τῶν πανεπιστημίων.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Αἰλιανός, καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλῶσσης,
διδάσκων αὐτὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ βιβλίον τῶν **Ποι-
κίλη Ἱστορία** συνετάχθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνάγνωσμα ἰδίᾳ χάριν τῶν μα-
θητῶν του, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευὴ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κλα-
σικῶν συγγραφέων, ὡς χρησιμεύει καὶ τὸ παρὸν βιβλίον.

Τὸ περιεχόμενον τῆς **Ποικίλης Ἱστορίας** εἶναι πράγματι ποι-
κίλον· περιέχει μικρὰ διηγήματα περὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὅσα θὰ
ἔκαμνον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ θὰ ἔτερον αὐτοῖς· πα-
ρέλαβε δὲ αὐτὰ ὁ Αἰλιανὸς ἀπὸ ἐκτενέστερα συγγράμματα ἄλλων
συγγραφέων.

ὁ βασιλεὺς λέγει: «Ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;». Τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ περι τὴν γεωργίαν ἐπιμελείας, ὑπερήσθη.

Καὶ δῶρα μὲν βασιλικά αὐτῷ ἔπεμψεν ὁ Ἄρταξέρξης, ἐπεῖπε δέ· «Νῆ τὸν Μίθραν, ὁ ἀνὴρ οὗτος δυνησεται καὶ πόλιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα πάντα καὶ τὰ ἀπαίροντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτά· ὑπερέχαιρε δὲ τοῖς περισφζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα.

Ἐκ Σικελίας δὲ ἐπανελθὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν ἰατροῦ ἰάσασθαι· καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς νόσου. Ἐμέμνητο δὲ πολλάκις ὁ Θράσυλλος τῆς ἐν τῇ μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς ἀλλοτρίαις ναυσὶν ἀποσφζομέναις.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ὀλυμπίαν ἀγωνιούμενον. Κωλυόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας, αὐτὴ δὲ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστὴν. Ταῦτα εἰποῦσα ἐξενίκησε τὸν νόμον, ὃς εἶργε τῆς θεᾶς τὰς γυναῖκας, καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια ἡ Φερενίκη.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον· οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πο-

λέμω κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλήσι τάξας. Ἄλλ' οὐτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδ' ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμπαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατόν, ἠρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν ἐμοὶ δίδωσιν;» Ὡς δ' εἶπον ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγεῖται Ἀθηναίων καλὸν ἀγαθόν· «οὐκοῦν», ἔφη, «ἑασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

Καὶ Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιδος πένης ἦν. Λανεισάμενος γὰρ παρά τινος τῶν πολιτῶν πεντήκοντα δραχμάς, ἐφόδιον, εἰς Πελοπόννησον ἐστράτευσεν.

5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀφικνοῦντο εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.

Καὶ εἰ μὲν πλείω ἦν τὰ ἔμπροσθεν, αὐταὶ γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τοὺς πατρώους ἔφερον τάφους. Εἰ δὲ ἄλλως εἶχε τὰ τραύματα, τότε δὴ αἰδούμεναι καὶ θρηγοῦσαι ἢ κατέλειπον τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τοὺς οἰκίους τάφους ἐκόμιζον αὐτούς.

6. Κρητῶν νόμος.

Κρηῆτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἕκ τε τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν. Τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτιάταις τὸν παρασχόμενον υἱοὺς τρεῖς ἀτέλειαν ἔχειν στρατείας, τὸν δὲ τέσσαρας πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφεῖσθαι.

Ἔτι δὲ οὐκ ἔξην ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. Οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἐστεφανοῦντο καὶ δι' ἐπαίνων ἤγοντο πρὸς ταφήν· οἱ δὲ τελείως ἀριστεύσαντες καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐθάπτοντο.

8. Νόμος Ἀττικός.

Νόμος οὗτος Ἀττικός: Ὅς ἂν ἀτάφῳ περιτύχη σῶματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν· θάπτειν δὲ τοὺς νεκροὺς πρὸς δυσμὰς βλέποντας.

Καὶ τοῦτο δὲ ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις: Βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα, μηδὲ τοῦτον θύειν· ὅτι καὶ οὗτος εἶη ἂν γεωργὸς καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός.

9. Αἰνείου εὐσεβεία.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλίσκομένων τύχας, τοῦτο ἐκήρυξαν· ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων, ἐν ὅ,τι βούλοιο τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων λαβόντα, ἀπιέναι.

Ὁ οὖν Αἰνεῖας τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἠμέλησε, τοὺς πατρῷους δὲ θεοὺς ἔλαβε καὶ τούτους βαστάζων ἀπεχώρει. Ἡσθέντες δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἀχαιοὶ καὶ δευτέρου αὐτῷ κτήμα λαβεῖν συνεχώρησαν. Ὁ δὲ τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις ἐκόμιζεν.

Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἀχαιοί, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν, ἀποδεικνύντες οὕτως ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ οἱ φύσει πολέμοι ἡμεροὶ γίνονται.

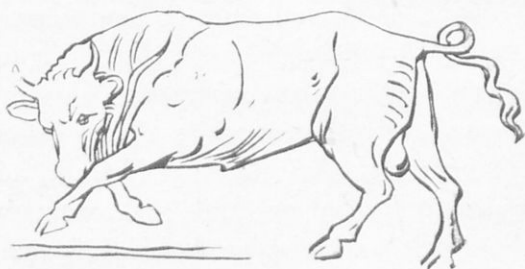
10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

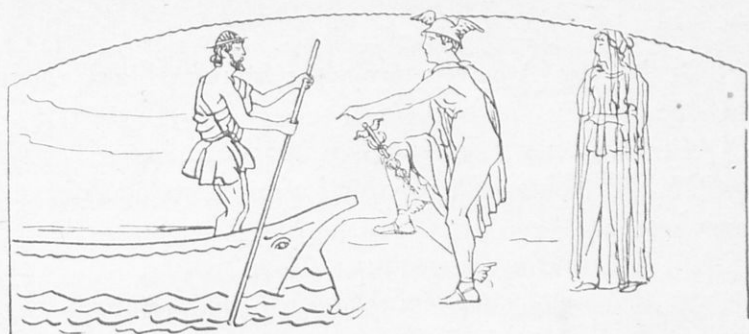
Τίτορμος τῷ βουκόλῳ περιέτυχεν ἐν Αἰτωλίᾳ ὁ Κροτωνιάτης Μίλων μέγα φρονῶν διὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος. Θεασάμενος οὖν τὸν Τίτορμον μέγαν τὸ σῶμα ἐβούλετο λαβεῖν πεῖραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγεν οὐδὲν μέγα ἰσχύειν. Καταβάς δ' ὅμως εἰς τὸν Εὐήνον λίθον λαμβάνει μέγιστον καὶ πρῶτον μὲν ἔλκει πρὸς ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ ἀπωθεῖ· δις ἢ τρις τοῦτο ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ἤρε τὸν λίθον μέχρι τῶν γονάτων καὶ τέλος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερεν. Ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκίνησε.

Καὶ δεύτερος ἄθλος Τιτόρμου ὅδε: Ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἐπανῆλθε καὶ στάς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τὸν μέγιστον ταῦρον, ἄγριον ὄντα, λαμβάνει τοῦ ποδός· καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἐπειράτο, οὐ μὴν ἐδύνατο. Πλησιάσαντα δὲ ἕτερον ταῦρον, καὶ τοῦτον τῇ ἐτέρᾳ χειρὶ ἀρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως κατεῖχε.

Θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἔτεινε καὶ εἶπεν: «ᾠ Ζεῦ, ἄλλον Ἡρακλῆ τοῦτον ἡμῖν ἔπεμψας!»

VI. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ*

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐτίς ἐρίζωμεν περὶ αὐτοῦ.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

* Ὁ Λουκιανὸς ἔζησε τὸν δεύτερον αἰῶνα μ. Χ., κατήγετο δὲ ἀπὸ τὰ Σαμόσατα, πόλιν τῆς Συρίας παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν. Ὡς πρὸς τὴν ἐθνικότητα λέγεται ὅτι ἦτο Σύρος· ὑποστηρίζεται δ' ὁμοῦ καὶ ἡ γνώμη ὅτι ἦτο Ἕλληνας, καταγόμενος ἐξ Ἑλλήνων ἀποίκων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν Ἀλεξανδρεωτικὴν ἐποχὴν εἶχον διασπαρῆ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἦτο εὐφρέστατος καὶ τὴν εὐφροσύνην του ἔδειξε ἐνθὺς κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ὅποτε ἠσκήθη εἰς ἐργαστήριον ἀγαλαματοποιῶν.

Ἄλλ' ἡ γλυπτικὴ δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν ἔμφυτον πόθον του πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν φιλοσοφικὴν καὶ ρητορικὴν διὰ νεώτατος ἐγκα-

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἄιδωνέα τῶν πέντε ἐπριάμην· καὶ τροπω-
τῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ
κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεφ-
γότα καὶ ἦλους δὲ καὶ καλφῶδιον· δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ἐπρίω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ
λογισμῷ. Πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἐρμῆ, ἀδύτατον, ἦν δὲ λοιμός τις ἢ
πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι
παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθοδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γε-
νέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἐρμῆ. Νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς
ὄρᾳς, ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ
τὸ ὄφλημα.

*τέλειρε τὸ ἐργαστήριον καὶ κατέγινεν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης, ἀκολούθως δὲ ἐφοίτησεν εἰς σχολὴν ὀητορικὴν. Μετὰ τὸ πέρασ
τῶν σπουδῶν τοῦ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου κατ' ἀρχάς,
ἔπειτα δὲ διέπρεψεν ὡς ρήτωρ καὶ ὡς συγγραφεύς.*

*Τὰ συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ εἶναι φιλοσοφικοῦ περιεχομένου,
τὰ περισσώτερα δὲ εἶναι συντεθειμένα ὑπὸ μορφήν διαλόγου. Ὁ δὲ λόγος
του εἶναι κομρὸς, εὐπαρακολούθητος καὶ πνευματώδης.*

*Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι καὶ οἱ λεγόμενοι **Νεκρικοὶ**
διάλογοι. Οὗτοι συντεθέσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλληνικῶν παραδό-
σεων περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως· εἶναι πλήρεις
χαριεντισμῶν καὶ σκωμμάτων εὐγενικῶν.*

2. Διογένης και Πολυδεύκος.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς—σοῦ γὰρ ἔστιν, οἶμαι, ἀναβιῶναι αὔριον—ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα,—εὔροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα,—εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τάδε: «ὦ Μένιππε, κελεύει σοι ὁ Διογένης, εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καταγεγέλασται, ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλεῖον ἐπιγελασόμενον· ἐνταῦθα γὰρ οὐ παύσῃ γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρᾳς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγιγνωσκομένους».

Ταῦτα λέγε αὐτῷ καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὔροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διογένης. Ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ποῖός τις ἔστι τὴν ὄψιν;

ΔΙΟΓ. Γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, γελᾷ δ' ἀεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὔρεῖν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους;

ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Τὸ ὄλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζουσιν.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διογένης, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δέ, ὃ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν: «Τί, ὃ μακάριοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες, οὕς χρῆ ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκειν μετ' ὀλίγον;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μελανὰ ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν ἢ νεῦρα εὔτονα ἢ ὄμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὃ Λάκων, — πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτίροντες τὴν ἀπορίαν — λέγε μήτε δακρῦειν μήτε οἰμῶζειν διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄφονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν· καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὃ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. Ἄ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προεῖπον, ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου καὶ Ἐρμοῦ.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὃ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα!

MEN. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὃ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

MEN. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὃ μαρὲ, ἦν μὴ ἀποδοῖς.

MEN. Κάγῳ τῷ ξύλω σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν ;

MEN. Ὁ Ἐρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

ΕΡΜ. Νῆ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

MEN. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεολκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἄλλ', ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις ;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον ;

MEN. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν, ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν ;

ΧΑΡ. Μόνος οὖν ἀυγήσεις προῖκα πεπλευκέναι ;

MEN. Οὐ προῖκα, ὃ βέλτισε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

ΧΑΡ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

MEN. Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὖτις εἰς τὸν βίον.

ΧΑΡ. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡ. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πῆρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον.

ΧΑΡ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὃ Ἐρμῆ, τὸν κύνα ἦγαγες ;
Οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας;
Ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενός ἄυτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ
Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄν σε λάβω ποτέ....

ΜΕΝ. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἄν λάβοις.

4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

ΜΕΝ. Ποῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν ἢ αἱ καλαί, ὦ Ἑρμῆ; Ξενά-
γησόν με νέηλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο ἀπό-
βλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισ-
σος καὶ Νιρέως καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα
καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

ΜΕΝ. Ὅστ' ἄ μόνον ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά,
ὅμοια τὰ πολλά.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμά-
ζουσι τὰ ὄστ', ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἄν διαγνοίην
ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τουτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

ΜΕΝ. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπά-
σης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρ-
βαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι.
Ἄλλὰ σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἄν ἐθέλῃς* κεῖσο,
ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μέτειμι.

5. Νιρέως καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

ΝΙΡ. Ἴδου δῆ; Μένιππος οὐτοσί ἡμᾶς δικάσει, πότερος εὐ-
μορφότερός ἐστιν. Εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ;

ΜΕΝ. Τίνες δὲ ἐστέ; πρότερον γάρ, οἶμαι, χρὴ τοῦτο
εἰδέναι.

NIP. Νιρεὺς καὶ Θεροσίτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θεροσίτης; οὐδαμῶς γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι καὶ οὐ τηλικούτον διαφέρεις, ἤλικον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπῆνεσεν, ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπὼν, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνός οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἤγῃ.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες· ἀλλὰ τὰ μὲν ὁστᾶ ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτη μόνον διακρίνεται ἀπὸ τοῦ Θεροσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἃ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασι.

NIP. Οὐχουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν Ἄδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

6. Κατὰ Μενίππου.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικῶντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνον ἄλλοσέ ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὢν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμῶζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὔτοσὶ τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυ-

ρῶν, ἐπιγελᾶ καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμογὰς καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστίν.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων' μισῶ γὰρ αὐτοὺς δειλοὺς καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ' οὐ χροῖ' λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲν παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, τοῦ δὲ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔΑΣ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ!

ΣΑΡΔΑΝ. Ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς!

ΜΕΝ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γνῶθι σαυτὸν πολλάκις συνείρων· ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμογαῖς ἐπαδόμενον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

λιμώττουσα· λιμώττω = πεινῶ πολὺ.

ἐθεάσατο· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-ίωμα) = παρατηρῶ.

ἀναδενδράς ἡ = κληματαριά.

βότρυς -υος = σταφύλι.

ὄμφαξ ὁ -ακος = ἄγουρος, κοιν. ἀγουρίδα.

2. Ὄνος καὶ λεοντῆ.

φυγὴ ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.

περιηρέθην· περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι, πίπτω.

παίω = κτυπῶ.

3. Λύκος καὶ λέων.

κοίτη = φωλεὰ (ὅπου κοιμᾶται κάποιος).

ἀφείλετο· ἀφειλόμην, ἀφ. τοῦ ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.

πόρρω = μακρῶν.

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

παρεκάλουν· παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν = θὰ σᾶς ἐβοηθούσαμεν.

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Διὶ γάμους τελοῦντι = ὅταν ἔκαμνε τοὺς γάμους τοῦ ὁ Ζεὺς.

ἔρπω = σύρομαι.

ἀνέβαινεν· δηλ. εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διός.

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

ἤριζον· ἐρίζω = φιλονικῶ.

τέρματα ὀρίσαντες = ἀφουῦ ἔβαλαν σημάδι.

ἠμέλησε τοῦ δρόμου = παρημέλησε ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξει.
 οὐ διέλειπε τρέχουσα = δὲν ἔπαυε νὰ τρέξει.
 παραδραμοῦσα· παρέδραμον, ἄορ. τοῦ παροτρέχω = ξεπερνῶ.
 προτέρα = πρώτη.
 ἀφικόμεν· ἄορ. τοῦ ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = ἔρχομαι, φθάνω.

7. Ναυαγός.

ἔπλει· ἔπλεον, πλέω = τάξιδεύω (διὰ θαλάσσης).
 χεიმὼν = τρικυμία.
 ἀνετράπην· ἄορ. τοῦ ἀνατρέπομαι = ἀναποδογυρίζω.
 ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἀθηναῖν = ζητῶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀθηνᾶς.
 ἐπηγγελόμην· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.
 περισωθείη· περιεσώθην, περισφύζομαι = σφύζομαι.
 παρανήχομαι = κολυμβῶ πλησίον σου.

8. Πῆρα δύο.

πήρα = σάκος, σακοῦλι.
 γέμω = εἶμαι γεμῆτος.
 ἀλλότριος = ξένος· ἀλλοτρίων, ἔνν. γέμει.

9. Κολοῖος καὶ γλαυῆ

κάλλους ἀγών = διαγωνισμὸς ὄραιότητος.
 παραγενόμενοι· παρεγενόμην, παραγίγνομαι = ἔρχομαι
 ἀπονίζομαι = νίπτομαι.
 δυσμορφία = ἀσχημία.
 ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου.
 γνοῦσα· μετοχ. τοῦ ἔγνω, ἄορ. τοῦ γιγνώσκω = ἔννοῶ.
 ἀναπεΐθω = συμβουλεύω.

10. Κομπαστής.

ἀποδημήσας· ἀποδημῶ = φεύγω ἀπὸ τὴν πατρίδα, πηγαίνω ταξίδι.
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ· εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν = εἰς τὴν πατρίδα του.
 ἠνδραγάθηκα· ἠνδραγαθῶ (-έω) = κάμνω κατορθώματα.

κομπάζω = κανυθῶμαι.

ὑπολαβῶν· ὑπέλαβον, ἀόρ. τοῦ ὑπολαμβάνω = διακόπτω.

11. Κόραξ καὶ ἀλόπηξ.

ἐκαθεζόμην = ἐκάθισα, καθέζομαι = κάθημαι.

ἀφελέσθαι· ἀφειλόμην, ἀφαιροῦμαι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 3).

εὐμεγέθης -ους = ἀρκετὰ μέγας.

καλὸς = ὠραῖος.

παραστήσαι = νὰ δείξῃ.

φωνήν = φωνήν καλήν, φῶδικήν.

βαλῶν· ἔβαλον, βάλλω = ρίπτω.

ἀνέκραγεν· ἀόρ. τοῦ κράζω = κραυγάζω.

κτῆσαι· προστακτ. τοῦ ἐκτησάμην, κτῶμαι = ἀποκτῶ.

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

νεβρὸς ὁ = τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἐλαφάκι.

περιτυχόντες· περιέτυχον, ἀόρ. τοῦ περιτυγχάνω = συναντῶ,

οὐδέτερος = οὔτε ὁ ἓνας οὔτε ὁ ἄλλος.

ἀπαυδῶ (-άω) = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

κατέκειντο ἐκλελυμένοι = ἐξαπλώθηκαν χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ κινήθουν.

περιουῖσα = ἡ ὁποία ἐτριγύριζεν ἐκεῖ.

πεπτωκὸς ὁ -ότος = πεσμένος· τοῦ πίπτω.

ῥῆχτο φεύγουσα = ἔφυγε τρέχουσα, κοιν. τὸ ῥβαλε στὰ πόδια· οἴχομαι φεύγων = φεύγω τρέχων.

ἀναστήναι· ἀνέστην, ἀόρ. τοῦ ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.

δείλαιος = δυστυχής, ταλαίπωρος.

μοχθῶ (-έω) = κοπιάζω.

13. Λέων καὶ μῦς.

ἐξαναστάς· ἐξανέστην, ἀόρ. τοῦ ἐξανίσταμαι = σηκώνομαι (ξαφνικά).

ἀξία χάρις = ἀνταξία εὐεργεσία.

κάλως ὁ -ω = χονδρὸν σχοινίον.

τηνικαῦτα = τότε.

στένω = στενάζω.

κατεγέλασας' καταγελῶ τινος = εὐρωνεύομαι τινα.

ὥς μὴ προσδοκῶν = διότι δὲν ἐπερίμενες' προσδοκῶ (-άω).

κομεισθαι' κομοῦμαι (-έομαι), μέλλ. τοῦ κομίζομαι = λαμβάνω.

ἴσθι' προστακτ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω, μανθάνω.

ἔστι καὶ παρὰ μουσὶ χάρις = καὶ οἱ ποντικοὶ ἀνταποδίδουν τὴν εὐεργεσίαν.

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

ἀλκή = σωματικὴ δύναμις.

πορίζω = προμηθεύω.

ἔγνων' ἀόρ. τοῦ γινώσκω = ἀποφασίζω.

ἐπίνοια = τέχνασμα, πονηρία.

παραγενόμενος' παραγίγνομαι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 9).

προσιόντα' προσίων -οῦσα -όν, μτχ. τοῦ προσέρχομαι.

κατήσθιον' κατεσθίω = τρώγω.

ἀπολομένων' ἀπολόμενος -η -ον, ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι, φρονεύομαι.

συνεῖσα' συνεῖς -εῖσα, -έν, μτχ. τοῦ συνῆκα, ἀόρ. τοῦ συνήμι = ἐννοῶ, καταλαβαίνω.

στᾶσα' στάς -ᾶσα, -άν, ἔστην, ἀόρ. τοῦ ἵσταμαι = στέκω.

ἄπωθεν = ἀπὸ μακρᾶν.

πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

πῶς ἔχεις; = πῶς εἶσαι; εἶσαι καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν σου;

κακῶς = ἄσχημα.

ἦρετο' ἠρόμην, ἀόρ. τοῦ ἐρωτῶ.

οὐκ εἰσίοι = δὲν εἰσῆρχετο, δὲν ἔμπαινε μέσα' εἰσίοι, εὐκτ. τοῦ εἰσέρχομαι: εἰσίοιμι, εἰσίοις, εἰσίοι.

εἰσῆλθον ἄν = θὰ ἔμπαινα μέσα.

ἴχνη τὰ = πατήματα.

εἰσιόντων' εἰσιών -οῦσα -όν, μτχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ἐξιόντος' ἐξιών -οῦσα -όν, μτχ. τοῦ ἐξέρχομαι.

15 Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

νοσῶ (-έω) = εἶμαι ἀσθενής.

κατακεκλιμένος' κατακέκλιμαι, κατακλίνομαι.

- λαβόμενος εὐκαιρίας = εὐρὸν εὐκαιρίαν.
 παρ' οὐδὲν τίθεμαι = δὲν λογαριάζω διόλου.
 τὸν πάντων τῶν ζώων κρατοῦντα = τὸ δυνατότερον ἀπ' ὅλα
 τὰ ζῷα.
 ἠκροάσατο· ἠκροασάμην, ἠκροῶμαι (-άομαι) = ἀκούω.
 ἐβρυχᾶτο· βρυχῶμαι (-άομαι) = μουγκρίζω ἀπειλητικῶς.
 ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα = ἀφοῦ ἐζήτησε προθεσίαν νὰ ἀπο-
 λογηθῇ.
 ἔφη = εἶπεν.
 πανταχόσε περινοστήσασα = ἀφοῦ ἐγύρισα εἰς ὅλα τὰ μέρη.
 κελεύσαντος· κελεύω = διατάσσω.
 φησὶν = λέγει.
 ἐκδείρης· ἐξέδειρα, ἐκδέρω = γδέρω.
 ἀμφιέση· ἀμφέσωμαι, ἠμφιεσάμην, ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.
 αὐτίκα = ἀμέσως.
 χορῇ = πρέπει.
 δεσπότης = ὁ κύριος, ὁ ἀνώτερος.
 πρὸς δυσμένειαν = πρὸς ἔχθραν, πρὸς τὸ κακό.

16. Γεωργοῦ παῖδες.

- παραινῶ (-έω) = συμβουλεύω.
 πείσαι· ἔπεισα, πείθω.
 ὁμοφρονῶ (-έω) = ὁμονοῶ, δὲν φιλονικῶ.
 ἔγνω· ἔγνων, γινώσκω = ἀποφασίζω.
 ἀχείρωτος = ἀσύλληπτος, ἀκατάβλητος.
 εὐάλωτος = ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος, ὁ ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ
 τὸν ἑαυτὸν του.

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

- τρέχομαι = ὑποφέρω.

18. Παῖς ψεύτης.

- νέμω = βόσκω.
 βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.
 δεῦτε = ἔλθετε, ἐλάτε ἐδῶ.

Ἰύκέτι τις ἐπίστευε = κανείς δὲν ἐπίστευε πλέον.

ἄδεια = ἀσφάλεια.

διαφθείρω = καταστρέφω.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

φθάσας· φθάνω = προφθάνω.

προσήμενεν· ἄορ. β' τοῦ προσφέρω = πλησιάζω.

συνέχω = συγκρατῶ.

ἄπτομαι = ἐγγίζω.

ἀπαλλάσσομαι = ἀπομακρύνομαι.

εἰρήκει· ὑπερσ. τοῦ λέγω.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

δυναστεύω = βασιλεύω.

τεκνῶ (-όω) = ἀποκτῶ τέκνα, γεννῶ.

τίκτω = γεννῶ (ἐπὶ γυναικός).

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

ἐκατόγχειρες· ὀνομάσθησαν οὕτω διὰ τὴν μεγίστην δυνάμιν των, τρόπον τινὰ ὡς ἔχοντες ἑκατόν, πλείστον, χειρῶν δυνάμιν.

ἔδησε· δῶ (-έω) = δένω.

ἐρεβώδης -ους = σκοτεινός.

ἐν Ἄδου (τόπῳ) = εἰς τὸν Ἄδην.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

καταταρατῶ (-όω) = ρίπτω εἰς τὸν Τάρταρον.

ἀνήγαγον· ἄορ. τοῦ ἀνάγω = φέρω, ὀδηγῶ ἐπάνω.

καθειρξε· καθειρξα, ἄορ. τοῦ καθειργνυμι = φυλακίζω.

θεμιτὸν = ἐπιτετραμμένον.

ἀφαιρεθήσεται· ἀφαιροῦμαι τὴν ἀρχὴν = στεροῦμαι τὴν βασιλείαν, μὲν ἀρπάζουν τὴν βασιλείαν.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

παραγίγνομαι = ἔρχομαι, μεταβαίνω,

Κούρητες ἢ Κουρήτες· οἱ πρῶτοι ἱερεῖς τῆς Ρέας ἐν Κρήτῃ.

Δίκη· ὄρος ἐν Κρήτῃ, σήμερον Λασηθιώτικα βουνά.

Ἀμάλθεια· αἶψ, ἐκ τῶν μαστῶν τῆς ὁποίας ἐθῆλαζεν ὁ Ζεὺς κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν.

σπαργανῶ (-όω) = περιτυλίσσω διὰ σπαργάνων.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

τέλειος = ὁ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

ἐξήνεγκε· ἐξήνεγκον, ἀόρ. ἐκφέρω πόλεμον = κηρύσσω πόλεμον.

κρατῶ τινος = νικῶ τινα.

διακληροῦμαι (-όομαι) = βάλλω κληρον.

λαγχάνω = ἐπιτυγχάνω διὰ κλήρου.

5. Γιγαντομαχία.

ἀκαταγώνιστος = ἀκατάβλητος.

ἡμμένας· ἡμμαι, ἄπτομαι, ἄπτω = ἀνάπτω, θέτω πῦρ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

λόγιον = μαντεία.

ἀπολεισθαι· ἀπολοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω.

ἐπεκαλέσατο· ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = ζητῶ, προσκαλῶ.

κεραυνῶ (-όω) = κτυπῶ μὲ τὸν κεραυνόν.

διαφθείρω = φονεύω.

6. Προμηθεύς.

λάθρα Διός· τὸ πῦρ ἦτο μόνον εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἡφαίστου· δὲν ἐπετρέπετο δὲ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Διός.

νάρθηξ -ηκος ὁ = φυτὸν ἔχον παχειὰν ἐντεριώνην, ἣ ὁποία, ὅταν ἀναφθῇ, καίεται βραδέως ὡς ἴσκα, κοιν. κουφοξυλιά.

ἦσθετο· ἦσθόμην, αἰσθάνομαι = μανθάνω.

προσηλῶ (-όω) = καρφώνω.

λοβοὶ = τὰ τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων φυσικῶς ἀποτελεῖται τὸ ἦπαρ, τὸ συκώτι.

ἔτινε· δίκην τίνω = τιμωροῦμαι· τίνω = πληρώνω.
 γυναῖκα ἄγομαι = παίρω γυναῖκα, νυμφεύομαι.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

ὑποθεμένου· ὑπεθέμην, ἀόρ. τοῦ ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.

λάρναξ -ακος ἢ = σκαφίδιον, πλοιάριον.

ἐτεκλήνατο· τεκταίνομαι = κατασκευάζω.

ἐπιτήδεια τὰ = τροφίμα.

ἐνθέμενος· ἐνεθέμην, ἐντίθεμαι = θέτω ἐντός.

εἰσέβη· εἰσβαίνω = μπαίνω μέσα, εἰσέρχομαι.

ὑετός ὁ = βροχή.

χέας· μετχ. τοῦ ἔχεα, ἀόρ. τοῦ χέω = χύνω.

κατέκλυσε· κατακλύζω = καλύπτω μὲ ὕδατα.

διαφθαρήναι· διεφθάρην, διαφθείρομαι = ἀποθνήσκω.

Παρνασσῶ προσίσχει = κάθηται ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ.

ὄμβρος = ὑετός.

ἐκβάς· ἐξέβην, ἐκβαίνω.

φύξιος· ἐπίθετον τοῦ Διός, ὡς προστάτου τῶν φευγόντων.

αἰροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω, προτιμῶ.

αἰρωντες· αἶρω = σηκώνω, λαμβάνω ἐκ τοῦ ἐδάφους.

8. Ἑλληνες.

τέως = ἕως τότε.

ἀφ' ἑαυτοῦ = ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

μερίζω = διαμοιράζω.

τὴν πέραν Πελοποννήσου χῶραν = τὴν σημερινὴν Δωρίδα.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

περιήει· περιήειν, παρατ. τοῦ περιέρχομαι.

κατέλιπεν οὐρανὸν = ἔφυγεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

εἰκασθεῖσα· εἰκάσθην, εἰκάζομαι = γίνομαι ὅμοιος, λαμβάνω τὴν μορφὴν τινος.

ἤκεν = ἤλθε, παρατ. τοῦ ἤκω = ἔχω ἔλθει.

ἀγέλαστος πέτρα· ὀνομάσθη οὕτω, διότι ἐπ' αὐτῆς καθήμενὴ ἡ Δημήτηρ ἦτο περίλυπος.

κατετίθει· κατατίθημι = θέτω, βάλλω.

περιήρει· περιαιρῶ (-έω) = ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ.
 ἐπετήρησεν· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ κρυφίως.
 καταλαβούσα = ὅτε εἶδεν.
 ἀναβῶ (-άω) = κραυγάζω.
 ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη = ἐκάη ὑπὸ τοῦ πυρός.
 ἐξέφηνε· ἄορ. τοῦ ἐκφαίνω = φανερόνω.
 πτηνοὶ δράκοντες = περωτοὶ ὄφεις.
 πυρὸς ὁ = σῖτος.

Β. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

Ἀμφιτρούων -ωνος· βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.
 διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα = διὰ τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώ-
 ματά του.
 Διὸς... γενέσθαι = ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Διός.
 εὐνὴ = κλίνη.
 ἄγχω = σφίγγω τὸν λαμόν.
 βουκόλιον = ἀγέλη βοῶν, κοιν. βουκολιό.
 ἀστοχῶ (-έω) = ἀποτυγχάνω.
 ἀρματηλατῶ (-έω) = διευθύνω ἄρμα.
 κιθαρωδῶ (-έω) = παίζω κιθάραν καὶ συγχρόνως τραγουδῶ.
 ἀνεΐλε· ἀνεΐλον, ἄορ. τοῦ ἀναρῶ = φονεύω.
 φθειρῶ = διαφθείρω = φονεύω.
 ἡμφιέσατο· ἡμφιεσάμην, ἄορ. τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.
 ἀνακάμπτω = ἐπιστρέφω.
 θήρα = κυνήγιον.
 δασμὸς ὁ = φόρος.
 Μινύαι οἱ· λαὸς ἀρχαιότατος κατοικῶν ἐν Βοιωτίᾳ.
 πολεμαρχῶ (-έω) = εἶμαι πολέμαρχος, στρατηγός.
 ἐτρέψατο = ἔτρεψεν εἰς φυγὴν· τρέπομαί τινα.
 φέρω δασμόν = πληρώνω δασμόν.
 ἀριστεῖον = βραβεῖον ἀρετῆς, γενναιότητος.

2. Μανία Ἡρακλέους.

μανῆναι· ἐμάνην, ἄορ. τοῦ μαίνομαι = πάσχω μανίαν, παραφρονῶ.

καταδικάσας **ἑαυτοῦ φυγὴν** = καταδικάσας τὸν ἑαυτόν του εἰς ἔξορίαν.

Δελφοί: πόλις ἐν Φωκίδι, ὅπου ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἁπόλλωνος.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.

Πυθία: ἡ ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου, ἣ λέγουσα τοὺς χρησμούς.

Τίρυνς ἢ, γεν. Τίρυνθος: ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, κειμένη μεταξὺ Ἀργους καὶ Ναυπλίου.

Εὐρύσθευς: βασιλεὺς τῶν Μυκηθῶν καὶ τῆς Τίρυνθος.

λατρεύω τινὶ = ὑπηρετῶ εἰς τινα.

ἄθλος ὁ = ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

3. Νεμεαῖος λέων.

Νεμεαῖος = ὁ ἐν Νεμέᾳ ζῶν. Νεμέα: δασώδης κοιλάς εἰς τὴν Ἀργολίδα παρὰ τὴν Κόρινθον

ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα = ἐνόησεν ὅτι ὁ λέων ἦτο ἄτρωτος.

ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τραυματισθῇ.

ἀνατεινόμενος: ἀντεινάμην· ἀνατείνομαι τὸ ῥόπαλον = σηκῶν ὑψηλὰ τὸ ῥόπαλον διὰ νὰ κτυπήσω.

ἀμφίστομος = ὁ ἔχων δύο στόματα.

ἀπφοδόμησεν: ἀποικοδομῶ (-έω) = ἀποκλείω, φράσσω διὰ τοίχου.

ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ = εἰσῆλθε κατόπιν τοῦ θηρίου.

κατασχών: κατέσχον, κατέχω = κρατῶ, συλλαμβάνω.

περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ = ἀφοῦ περιέβαλε τὸν τράχηλον διὰ τοῦ βραχίονος.

4. Λερναία ὕδρα.

Λερναῖος = ὁ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶν. Λέρνη: ἕλος ἐν Ἀργολίδι.

ὕδρα = ὄφης τερατώδης.

ἕλος -ους τὸ = κοῖλος τόπος ὑδατώδης ἢ πηλώδης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄβητος κατὰ τὸ πλεῖστον.

ἐκτραφέισα: ἐξετράφην, ἐκτρέφομαι = τρέφομαι, ἀναπτύσσομαι.

βοσκήματα = τὰ βόσκοντα κτήνη, π. χ. πρόβατα, αἴγες, βόες.

ἐπιβάς: ἐπέβην, ἐπιβαίνω ἄρματος = ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄρμα.

ἠνιοχῶ (-έω) = κρατῶ τὰς ἠνίας, διευθύνω τοὺς ἵππους.

ἀνύτω = κατορθώνω, φέρω ἀποτελεσμα.

ἀναφύομαι = ἀναγεννώμαι.

ὕλη = δάσος.

ἐμπρήσας· ἐνέπρησα, ἀόρ. τοῦ ἐμπίμπρημι = πυροπολῶ, καίω.

δαλδς ὁ = δαυλός, ξύλον καίόμενον εἰς τὸ ἄκρον.

τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν = τὰς ἐκφύσεις, τὰς γενέσεις τῶν κεφαλῶν.

κατώρυξε· κατορύσσω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

οἰστὸς = βέλος.

ἰδς ὁ = δηλητήριον.

κατηριθμησε· καταριθμῶ (-έω) = συγκαταριθμῶ, λογαριάζω.

περιεγένετο· περιγίγνομαι τινος = νικῶ τινα.

5. Χρυσόκερος ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν· ἠνεγκον, ἀόρ. τοῦ φέρω.

Οἰνόη· τόπος τις τῆς Ἀργολίδος.

τρῶσαι· ἔτρωσα, ἀόρ. τοῦ τιτρώσκω = τραυματίζω.

ἦν τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὰ = ἦτο ἱερὸν κτήμα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἐπομένως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ἐνιαυτὸς = ἔτος.

καμοῦσαν· ἔκαμον, ἀόρ. τοῦ κάμνω = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

Λάδων -ωνος ὁ· παραπόταμος τοῦ Ἀλφειοῦ.

6. Ἐρυμάνθιος κάρπος.

Ἐρυμάνθιος = ὁ ζῶν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας Ἐρυμάνθον.

κάρπος = ἄγριος χοῖρος.

Ψωφῖς -ῖδος ἢ πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

ὀρμῶμαι (-άομαι) = ξεκινῶ.

λόχη ἢ = τόπος ἄβρατος διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πυκνοὺς θάμνους.

ἐμβροχιζῶ = διὰ βρόχου, διὰ παγίδος, συλλαμβάνω.

7. Ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου.

ἐκφορηῖσαι· ἐκφορῶ (-έω) = βγάζω ἔξω.

αὐλή· περιτοιχισμένος τόπος, μάνδρα.

σηκάζομαι = ἐγκλείομαι (ἐντὸς μάνδρας).

ἀμύθητος = ἀλογάριστος, πολὺς.

φάσκω = λέγω.

ἀπιστῶ (-έω) = δὲν πιστεύω.

τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε = ἐδημιούργησε ρήγμα εἰς τὰ θεμέλια.

παροχετεύω = διοχετεύω, δι' ὄχτου κἀνω νὰ ρεῖσῃ.

ἐξηνέχθη· ἀόρ. τοῦ ἐκφέρομαι = ἐξάγομαι.

ἐπιτετέλεσται = ἔχει ἐκτελεσθῆ, τοῦ ρ. ἐπιτελοῦμαι (-έομαι).

ἀπεδίδου· παρατ. τοῦ ἀποδίδωμι = δίδω τι, τὸ ὁποῖον χρεωστῶ.

προσεδέξατο = κατηρίθιμισε (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 4).

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθας· ὄρνις -ιθος ἢ καὶ ὁ = πτηνόν.

συνηρεφῆς -οῦς = σκεπασμένοις.

μυρίαί = ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.

ἀμηχανοῦντος· ἀμηχανῶ (-έω) = ἀποροῶ.

χαλκοῦς = χάλκινος.

Ἥφαιστος· θεὸς τοῦ πυρός, σιδηρουργός.

φοβῶ (-έω) τινα = κάμνω τινὰ νὰ φοβηθῆ, ἐκφοβίζω.

δέους· δέος τὸ = φόβος.

ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά, ἀπομακρύνομαι.

9. Ὁ Κρῆς ταῦρος.

ἀγαγεῖν· ἤγαγον, ἀόρ. τοῦ ἄγω = κομίζω.

θεασάμενος· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηροῶ.

ἠγγρίωσε· ἠγγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγγιον.

εἴασεν· εἴασα, εἶω (-άω) = ἀφήνω.

ἄφρετος = ἐλεύθερος.

διαλυμαίνομαι = βλάπτω.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

μάχιμος = ἱκανὸς εἰς τὴν μάχην.

συνέπομαι = συνακολουθῶ.

βιασάμενος· ἐβιασάμην, βιάζομαι τινα = διὰ τῆς βίας καταβάλλω
τινά.

οἱ ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων = οἱ ἵπποκόμοι.

ἐπιβηθῶ (-έω) = σπεύδω ἐναντίον τινός.

πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος = ἀγωνισθεὶς ἐναντίον τῶν
Βιστόνων.

ἀφέντος· ἀφείς, μετχ. τοῦ ἀφῆκα, ἀόρ. τοῦ ἀφίημι = ἀφήνω ἐλεύθερον.
ἀπώλοντο· ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἱππολύτης.

Θερμώδων -οντος ὁ· ποταμὸς ἐν Πόντῳ.

ἔθνος μέγα κατὰ τὸν πόλεμον = ἔθνος περίφημον ὡς πρὸς τὰ πολεμικά.

ἀσκῶ (-έω) ἀνδρείαν = προσπαθῶ νὰ εἶμαι γενναῖος.

σύμβολον = σημεῖον.

ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα...ἐπέμπετο = τοῦτον τὸν ζωστήρα διὰ νὰ λάβῃ... ἐστάλη.

τῖνος χάριν ἦκοι = διὰ τοῖον σκοπὸν ἦλθε.

πυθομένη· ἐπυθόμην, ἀόρ. τοῦ πυθάνομαι = ἐρωτῶ.

ὑπέσχετο· ὑπεσχόμην, ἀόρ. τοῦ ὑπισχνοῦμαι = ὑπόσχομαι.

οἶομαι = νομίζω.

βασίλις -ίδος ἡ = βασίλισσα.

καταθέω = τρέχω, σπεύδω.

ἀφαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ.

ἐτρέψατο (βλ. ἀνωτέρω, ἀριθ. 1 σελ. 51).

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Γηρυόνης· βασιλεὺς τῆς Ἑρθείας.

φοινικᾶς· ὁ φοινικοῦς, ἡ φοινικῆ, τὸ φοινικοῦν = πορφυροῦς, κόκκινος.

Λιβύης ἐπέβη = ἐπέρασεν εἰς τὴν Λιβύην.

ὄροι οἱ = σύνορα, ἄκρα.

στήλη = σημάδι, συνήθως πλάξ ἢ λίθος.

αὐλίζομαι = διανυκτερεύω.

παίω = κτυπῶ.

πυθόμενος· ἐπυθόμην, πυθάνομαι = ἐρωτῶ (πρὸβλ. ἀλλαγῶν διάφορον σημασίαν τοῦ ρήματος).

ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἑπερβόρειοι· λαὸς κατοικῶν εἰς τὰ πρὸς βορρῶν ἔσχατα τῆς γῆς, ὅπου ὁ Ἄτλας ἐβάσταζε τὸν οὐρανόν.

δράκων -οντος ὁ = ὄφις.

Ἑσπερίδες· ἔνν. νύμφαι.

πόλος ὁ = ὁ οὐρανός.

ἐδέξατο· δέχομαι = ἀναλαμβάνω.

δρεψάμενος· δρέπομαι = κόπτω ἀπὸ τὸ δένδρον.

κομιῶ (-έω)· μέλλ. τοῦ κομίζω.

ἀνέχω = κρατῶ, βαστάζω.

δεῖται· δέομαι αὐτοῦ = τὸν παρακαλῶ.

ἕως ἄν... ποιήσεται = μέχρι ὅτου κατασκευάσῃ.

σπείρα ἡ = κουλούρα.

14. Ὁ Κέρβερος.

Κέρβερος ὁ· κύων τερατώδης, φύλαξ τοῦ Ἅδου.

κατὰ τοῦ νότου = ἐπὶ τῆς ῥάχως· τὸ νότον.

οὔ = ὄπου.

χωρίς, ὧν εἶχεν, ὄπλων = ἄνευ τῶν ὄπλων, τὰ ὅποια εἶχε, δηλ.
ἄνευ τοῦ ροπάλου καὶ τῆς λεοντῆς.

κρατήσαντα = ἀφοῦ τὸν καταβάλλῃ.

συνέχω = κρατῶ, συγκρατῶ.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Καλυδῶν -ῶνος ἡ· χώρα τῆς Αἰτωλίας.

Οἰνεὺς -έως ὁ· βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.

μνηστεύομαι τὴν Δηιάνειραν = ζητῶ σύζυγον τὴν Δηιάνειραν.

εἰκασμένον ταύρω = λαβόντα τὴν μορφήν ταύρου.

ἀπολαμβάνω = λαμβάνω πίσω.

Ἄμάλθεια (βλ. ἀνωτέρω, ἀριθ. 3 σελ. 49).

βρωτὸν = φαγητόν, κάθε φαγώσιμον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

πυρὰν ἐποίησε = ἔκαμε σωρὸν ἀπὸ ξύλα.

ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω· ἀόρ. ὑφῆψα.

Ποίας ὁ, γεν. Ποιάντος.

κατὰ ζήτησιν ποιμνίων = πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ποιμνίων του.

1. Ἴνῳ ἐπιβουλεύει τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

ἐπιβουλεύω τινὶ = σκέπτομαι καθὼν ἐναντίον τινός, μισῶ τινα.

πυρρὸς ὁ = σῖτος.

φρύγω = φρυγανίζω, καψαλίζω, παθ. παρκακ. πέφρυγμα.

ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα, μὲ ποῖον τρόπον

θὰ ἀπαλλαχθοῦν ἀπὸ τὴν ἀφορίαν.

ἀνέπεισε· ἀναπεΐθω = πείθω.

εἷη κεχηρημένον = ἐδόθη χρησιμός.

2. Φρίξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

ὡς ἐγένοντο = ὅταν ἔφθασαν.

ὄλισθον· ἀόρ. τοῦ ὄλισθάνω = γλιστρῶ.

βυθὸς ὁ = τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

Διῖ.. φυξίῳ (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 7 σελ. 50).

3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσομάλλον δέρας.

ληψόμενος = διὰ νὰ λάβῃ· λήψομαι μέλλ. τοῦ λαμβάνω.

μαντεύομαι περὶ τινος = ζητῶ χρησιμὸν περὶ τινός.

ἔχρησεν· χρῶ (-ήω) = δίδω χρησιμόν.

μονοσάνδαλος = ὁ φορῶν τὸ ἐν σανδάλιον, τὸ ἐν πέδιλον.

φυλάξεσθαι· φυλάττομαι τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιον.

ὅ,τι δηλοῖ ὁ χρησιμὸς = τί σημαίνει ὁ χρησιμός.

μεταπέμπομαί τινα = προσκαλῶ τινα.

κατὰ γεωργίαν = πρὸς καλλιέργειαν (τῶν ἀγρῶν του).

κατέμαθε τοῦτον ὄντα = ἐνόησεν ὅτι αὐτὸς εἶναι.

ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν = νὰ μεταβῇ καὶ νὰ φέρῃ τὸ δέρας.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

ἐπικαλοῦμαι Ἄργον = ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἄργου.

ὑποθεμένης· ὑπεθέμην, ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεὸν περὶ τοῦ ταξιδίου.

ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας = τὸ ἄνθος τῆς γενναιότητος.

5. Ὁ μάντις Φινεύς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

ἀναχθέντες· ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἀποπλέω.

προσίσχω Λήμνω = προσομιζομαι εἰς τὴν Λῆμνον.

καταντῶ (-άω) εἰς Σαλμυδησόν = φθάνω εἰς τὴν Σαλμυδησόν.

ὁπότε.. παρατιθεῖτο = ὁσάκις παρετίθετο.

ἔδεσμα = φαγητόν.

ἀνάπλευ· ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευς, τὸ ἀνάπλεων = γεμῆτος.

διδάσκω = συμβουλεύω.

σπασάμενος· ἐσπασάμην, σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος.

6. Ἡ Ἀργὸν διαπλέει τὸν πόρον τῶν Συμπληγάδων.

μηνύω = δεικνύω.

πέτρα = βράχος.

πνεῦμα = ἄνεμος.

πόρος ὁ = πέρασμα στενόν, πορθιμός.

ἀφεῖναι· ἀφήκα, ἀφήμι διὰ τῶν πετρῶν = ἀφήνω νὰ περάσῃ διὰ μέσου τῶν βράχων.

πελειὰς -άδος ἡ = περιστερά.

διαπετομένης = ἐνῶ ἐπετοῦσε διὰ μέσου τῶν βράχων.

σύμπτωσις τῶν πετρῶν = σύγκρουσις τῶν βράχων.

ἐπιτηρήσαντες· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ, προσέχω.

ἀναχωρῶ (-έω) = γυρίζω πίσω· ἀναχωρούσας τὰς πέτρας = ὅταν οἱ βράχοι ἀπεσύροντο, ὅταν ἦνοιγον τὸν πόρον.

εἰρεσία = κοπηλασία.

εὔτονος = δυνατός.

ἄφλαστα τὰ = μέρος τῆς πρύμνης, τὸ ὁποῖον ἐξέχει πρὸς τὰ ἄνω.

ἔστησαν = ἐστάθησαν ἀκίνητοι.

7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

μεγέθει διαφέροντες = ἐξαιρετικοὶ κατὰ τὸ μέγεθος.

πῶς ἂν δύναίτο = πῶς θὰ ἠμπορέσῃ.

συνεργήσιν· συνεργῶ (-έω) τινι = βοηθῶ τινα.

ἐπηγγείλατο· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

ἐγχειριεῖν· ἐγχειρίζω = δίδω εἰς τὰς χεῖρας.

ἔξειν· ἔξω, μέλλ. τοῦ ἔχω.

- ἀπάξιν· ἀπάξω, ἀπάγω = ὀδηγῶ.
 ὁμόσαντος· ὁμοσα, ὁόρ. τοῦ ὄμνημι = ὀρκίζομαι.
 φαρμακεύτρια = μάγισσα.
 χροισθέντα· ἐχρίσθην, χρίομαι = ἀλείφομαι.
 πρὸς μίαν ἡμέραν = ἐπὶ μίαν ἡμέραν.
 ἀδικήσεσθαι = ὅτι θὰ πάθῃ κακόν.
 μέλλουσιν ἀναδύεσθαι = θὰ ἐξέλθουν.
 ἐπ' αὐτὸν = ἐναντίου του.
 ἄπωθεν = ἀπὸ μακρῶν.
 ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου, δηλ. ἐξ αἰτίας τῶν λίθων, οἱ ὅποιοι θὰ
 ἔπιπτον μεταξύ των.
 νεὼς ὁ = ναός.
 ἄλλος τὸ = δάσος.
 ἐμάστευσε· μαστεύω = ζητῶ.
 σὺν πολλῶ πυρὶ· τὸ ὅποιον δηλαδή ἐφύσων ἐκ τοῦ στόματος.
 ἀνήρει· ἀναιρῶ = φονεύω (βλ. ἀνωτέρω ἄριθ. 1 σελ. 51).
 καταφλέγω = καίω, πυρπολῶ.
 φθάσασα... ἤγαγε = ἐπρόφθασε καὶ ὠδήγησεν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὁμίσης

- ῥοιά = ῥόδι.
 ἐπὶ λίκνου = ἐντὸς κανίστρου· διότι τόσον μεγάλο ἦτο τὸ ῥόδι.
 οἴκοθεν = ἀπὸ τοῦ σπίτι του.
 ὑπερήσθη· ὑπερήδομαι = χαιρῶ ὑπερβολικά.
 Μίθρας· θεὸς τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ὡς θεός.

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

- καινή... μανία = πρωτόφανῆς τρέλα.
 καταίρω (ἐπὶ πλοίου) = εἰσέρχομαι εἰς τὸν λιμένα, εἰσπλέω.
 ἀπαίρω (ἐπὶ πλοίου) = ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸν λιμένα, ἐκπλέω.
 ἀπογράφομαι τὰ πλοῖα = καταγράφω, κρατῶ κατάλογον τῶν πλοίων.
 εἰσιουῖσιν· εἰσιών, -οῦσα, -όν, μετχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ιάσασθαι· ιασάμην, ἰῶμαι (-άομαι) = θεραπεύω.
ἡσθῆναι· ἡσθην, ἡδομαι = εὐχαριστοῦμαι (βλ. καὶ ἀνωτέρω ἀριθ. 1).

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται.

ἀγωνιούμενον· ἀγωνιοῦμαι, μέλλ. τοῦ ἀγωνίζομαι.
κωλύω = ἐμποδίζω.

Ἑλλανοδίκαι οἱ· οἱ ἐποπτεύοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ παρέχοντες τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητάς.

ἐξενίκησε τὸν νόμον = ἔκαμεν, ὥστε νὰ παραβῆθῃ ὁ νόμος.

εἵργω τῆς θέας τὰς γυναῖκας = δὲν ἐπιτρέπω τὴν θεάν εἰς τὰς γυναῖκας.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

ἐν πενίᾳ διαζῶ = ζῶ φτωχικά.

καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας· ὁ Ἀριστείδης ὥρισε τοὺς φόρους τῶν συμμάχων κατὰ τὴν πρώτην Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν.

ἐντάφια = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν ταφήν.

καλὸς κάγαθός = τίμιος καὶ εὐγενής.

ἐασάτω· εἶασα, ἐῶ = ἐπιτρέπω, ἀφήνω.

ἐφόδιον = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς διατροφὴν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν.

5. Λακεδαιμονίων μητέρες.

πυνθάνομαι = μανθάνω.

κεῖσθαι = ὅτι εἶχον φονευθῆ.

ἐπισκοπῶ = παρατηρῶ, ἐξετάζω.

γαυροῦμαι (-όομαι) = ὑπερηφανεύομαι.

σεμνὸν ὀρῶ = βλέπω, κοιτάζω μὲ σοβαρότητα.

εἰ δὲ ἄλλως = ἂν δὲ ἀντιθέτως.

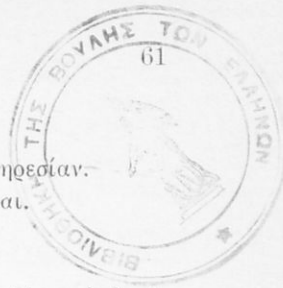
αἰδοῦμαι (-έομαι) = αἰσχύνομαι, ντροπιάζομαι.

πολυάνδριον· νεκροταφεῖον, ὅπου ἐθάπτοντο ὅποιοιδήποτε, καὶ οἱ τυχαῖοι νεκροί.

6. Κρητῶν νόμος.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρομαι, εὐχαριστοῦμαι.

τῇ μνήμῃ διαλαμβάνω = συγκρατῶ εἰς τὴν μνήμη.

7. Λακωνικοί νόμοι.

ἀτέλεια στρατείας = ἀπαλλαγὴ ἀπὸ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.
 ἀφεῖσθαι ἀφείμαι, παρακ. τοῦ ἀφίεμαι = ἀπαλλάσσομαι.
 λειτουργία = χρηματικὴ εἰσφορὰ εἰς τὸ κράτος.
 οὐκ ἐξῆν = δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον.
 σκυλεύω = ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα ἢ ἄλλα πράγματα τοῦ φονευθέντος ἐχθροῦ.
 θαλλὸς = κλάδος δένδρου, κυρίως τῆς ἐλαίας.
 φοινικὶς -ίδος = ἐρυθρὸν ἱμάτιον.

8. Νόμος Ἀττικὸς.

περιτύχη· περιέτυχον, περιτυγχάνω τινί = συναντῶ τινα.
 ἐπιβάλλω αὐτῷ γῆν = ῥίπτω ἐπάνω εἰς αὐτὸ χῶμα.
 ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις = τὸ ἐκρατοῦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἔθιμον.
 βοῦς ἀρότης = βόδι καματερό.
 πονήσαντα· πονῶ (-έω) = κοπιᾶζω.
 εἶη ἂν γεωργὸς = εἶναι, θεωρεῖται ὡς γεωργός.
 κάματος = κόπος.
 κοινωνὸς = αὐτὸς ποὺ λαμβάνει μέρος, μέτοχος.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

ἐάλω· ἐάλων, ἄορ. τοῦ ἀλίσκομαι = κυριεύομαι.
 οἰκτίραντες· ὄκτιρα, οἰκτίρω = λυποῦμαι, εὐσπλαγχνίζομαι.
 ἀλισκομένων· ἀλίσκομαι = συλλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι.
 τύχη = συμφορὰ.
 ἀπιέναι· ἀπαρ. τοῦ ἀπέρχομαι.
 ἀμελῶ τινος = ἀδιαφορῶ διὰ κάποιον.
 πατρῶοι θεοὶ = οἱ θεοὶ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων.
 συνεχώρησαν· συγχωρῶ λαβεῖν = ἐπιτρέπω νὰ λάβῃ.
 γεγηρακότα = γέροντα· γεγήρακα = εἶμαι γέρον.
 ἀναθέμενος· ἀνεθέμην ἄορ., ἀνατίθεμαι τοῖς ὅμοις = φορτώνομαι εἰς τοὺς ὅμους.
 τὰ οἰκεῖα κτήματα = τὰ πράγματά του.

10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

περιέτυχεν· περιτυγχάνω = συναντῶ.

μέγα φρονῶ = ὑπερηφανεύομαι.

λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ = νὰ δοκιμάσῃ τὴν δυνάμιν του.

οὐδὲν μέγα ἰσχύειν = ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην δύναμιν.

ἦρε· ἦρα, ἀόρ. τοῦ αἴρω = σηκώνω.

μόλις = μὲ δυσκολίαν.

στάς ὁ· μετχ. τοῦ ἕστην τοῦ ρ. ἵσταμαι = στέκομαι.

λαμβάνω τοῦ ποδός = πιάνω ἀπὸ τὸ πόδι.

ἀποδρᾶναι = νὰ φύγῃ, ἀόρ. τοῦ ἀποδιδράσκειν.

ὁμοίως κατεῖχε = ὁμοίως ἐκρατοῦσε.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

λογισώμεθα· ἐλογισάμην, λογίζομαι = λογαριάζω.

πορθμεὺς (-έως) ὁ· ὁ λεμβουῆχος ποὺ περνᾷ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην. Ἐδῶ πορθμεὺς εἶναι ὁ Χάρων.

αὔθις = ἄλλιν.

ἐρίζω = φιλονικῶ.

ἄγκυραν ἐντειλαμένω ἐκόμισα = σοῦ ἔφερα μίαν ἄγκυραν, ποὺ μού παρήγγειλες.

πέντε δραχμῶν = ἀντὶ πέντε δραχμῶν.

πολλοῦ λέγεις = πολλὰ λές (δηλ. ἀκριβᾶ τὴν ἀγόρασες).

Ἄιδωνεὺς = Ἄδης.

τῶν πέντε ἐπριάμην = πέντε δραχμὰς τὴν ἀγόρασα.

τίθει = βάλε.

ἀκέστρα ὑπὲρ τοῦ ἰστίου = σακορράφα γιὰ τὸ πανί.

ἐπιπλάσαι· ἐπέπλασα, ἐπιπλάττω = πλάθω, βουλλώνω.

τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεφρότα = τὶς χαραμάδες τῆς βάρκας· ἀνεφρότα· ἀνεφρα, παρακ. τοῦ ἀνοίγω.

ἦλος ὁ = καρφί.

καλφῆδιον = παλαμάρι.

ἄξια ταῦτα ἐπρίω = φθηνὰ τὰ ἀγόρασες.

εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθε = ἂν δὲν ἐλησμονήσαμεν τίποτε ἄλλο.

ἐν τῷ λογισμῷ = εἰς τὸν λογαριασμόν.

φῆς = λέγεις, τοῦ ρ. φημί.

λοιμὸς ὁ = ἐπιδημικὴ νόσος.

ένέσται = θὰ εἶναι δυνατόν.

ἀποκερδᾶναι = νὰ κερδίσω περισσότερα.

• παραλογίζόμενος τὰ πορθμεῖα = λογαριάζων περισσότερα πορθμεῖα,
δηλ. ἔξαπατῶν τοὺς νεκρούς.

καθεδοῦμαι· μέλλ. τοῦ καθέξομαι = κάθημαι.

τὰ κάκιστα... γενέσθαι = νὰ γίνουν τὰ μεγαλύτερα κακά.

ὡς ἄν... ἀπολάβοιμι = ὥστε νὰ λάβω τὰ ὀφειλόμενα.

οὐκ ἔστιν ἄλλως = δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνη διαφορετικά.

παρρατείνοιτο... τὸ ὄφλημα = ἀναβάλλεται ἡ ἐξόφλησις τοῦ χρέους.

2. Διογένους καὶ Πολυδεύκους.

Διογένης· κυνικὸς φιλόσοφος. Οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι περιεφρόνουν τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ἀξιώματα, ἔζων δὲ λιτότατα καὶ ἐνεδύοντο πενιχρότατα.

Μένιππος· ἐπίσης κυνικὸς φιλόσοφος, μεταγενέστερος τοῦ Διογένους.

Πολυδεύκης· ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος· οὗτοι ἀποθανόντες καὶ εἰς τὸν Ἄδην κατελθόντες ἐπανήρχοντο εἰς τὴν ζωὴν ἐναλλάξ ἀνὰ μίαν ἡμέραν.

έντέλλομαι = παραγγέλλω.

ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης = εὐθύς ὡς ἀναβῆς.

σὸν γὰρ ἔστιν = διότι σειρὰ σου εἶναι.

ἀναβιῶναι· ἀνεβίω, ἀόρ. τοῦ ἀναζῶ = ἐπανερχομαι εἰς τὴν ζωὴν.

Κράνειον· γυμναστήριον εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ὅπου οἱ φιλόσοφοι ἔκαμον τὰς διδασκαλίας των εἰς τοὺς νέους.

Λύκειον· γυμναστήριον εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἄλλοι φιλόσοφοι καὶ μάλιστα ὁ Ἀριστοτέλης ἔκαμε τὴν διδασκαλίαν του.

καταγελῶ (-άω) = περιπαίζω.

εἴ σοι... καταγεγέλασαι = ἂν ἀρκετὰ ἔχης ἐμπαίξει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
ένθάδε = ἐδῶ εἰς τὸν Ἄδην.

ἐπιγελασόμενον· ἐπιγελάσομαι, μέλλ. τοῦ ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

διαγιγνώσκομαι = γνωρίζομαι.

ἐμπλησάμενον· ἐνεπλησάμην, ἐμπίμπλαμαι = γεμίζω.

θέρμοι οἱ = βρεχτοκούκκια.

τριόδος ἡ = σταυροδρομὶ.

Ἐκάτης δεῖπνον· εὐτελῆ ἐδέσματα, τὰ ὁποῖα παρετίθεντο χάριν τῶν πτωχῶν εἰς τὰς τριόδους.

ὅπως δὲ εἰδῶ... τὴν ὄψιν; = καὶ διὰ τὸν ἀναγνωρίσω καλὰ (εἰπέ μου) ποῖον εἶναι τὸ ἔξωτερικόν του;

τριβόνιον... πολύθυρον = ἔνδυμα μὲ πολλὰς τρυπές.

ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον = ἀνοικτὸν εἰς κάθε ἄνεμον.

τὰ πολλὰ = ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως.

ἐπισκώπτω· σκώπτω = ἐμπαίζω.

βούλει = θέλεις, δέχεσαι.

ἐντείλωμαι· ἐνετειλάμην, ἐντέλλομαι.

παρεγγυῶ (-άω) = προτρέπω.

παύσασθαι αὐτοῖς... ληροῦσι καὶ παραπαίουσι = νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνοηταίνουν καὶ νὰ πλανῶνται.

φήσουσι· φήσω, μέλλ. τοῦ φημί.

τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες = δημιουργοῦντες περιουσίαν ἐκ πολλῶν ταλάντων.

ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας· ἐννοεῖται ὁ ὀβολός, τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, ἵνα δώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Χάρωνα ὡς πορθμεῖα.

εἰρήσεται· τετελ. μέλλ. τοῦ λέγω = ὤθηθήσονται.

τοῖς καλοῖς = εἰς τοὺς ὠραίους.

νεῦρα εὐτονα = νεῦρα δυνατά.

πάντα μία ἡμῖν κόνις = ὅλα αὐτὰ εἰς ἡμᾶς (εἰς τὸν Ἄδην) εἶναι ἀδιακρίτως κόνις (παρωδία τῆς παροιμίας «πάντα μία Μύκονος»).

φασί = καθὼς λέγουν.

ἀχθόμενοι τῷ πράγματι = λυπούμενοι, διότι εἶναι πένητες.

ἰσοτιμία = ἰσότης.

ἀμείνους· ἀμείνων = ἀνώτερος, καλύτερος.

ἐπιτιμῶ τινι = ἐπιπλήττω τινά.

ἐκκλεύσθαι αὐτοὺς = ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐκκλευμένοι, παράλυτοι, ἔνεκα τοῦ πλοῦτου.

ἀπένεγκε· ἀπίνεγκον, ἀόρ. τοῦ ἀποφέρω = κομίζω, διαβιβάζω.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ἀπόδος· προστακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδομι.

πορθμεία τὰ = ὁ μισθὸς διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἥδιον· συγκριτικὸν τοῦ ἡδέως = εὐχαρίστως.

διαπορθμεύω τινά = περὶνῶ κάποιον ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἄγξω· ἄγχω = πνίγω.

ἀποδοῶ· ὑποτακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πατάξας· ἐπάταξα, πατάσσω = κτυπῶ.

ἔση πεπλευκός· τετελ. μέλλον ἀντὶ παρακειμένου· πέπλευκας.

μάτην· ἀνωφελῶς, ἀμισθί.

ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδοῶ = ἄς σὲ πληρώσῃ διὰ λογαριασμόν μου.

νὴ Δι' ὠνάμην γε κλπ. = μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ θὰ ὠφελοῦμαι, ἂν πρόκειται νὰ πληρώνω διὰ λογαριασμόν τῶν νεκρῶν· ὠνάμην, ἀόρ. τοῦ ὀνίναμαι = ὠφελοῦμαι.

οὐκ ἀποστήσομαί σου = δὲν θὰ φύγω ἀπὸ κοντά σου.

νεωλκῶ (-έω) = τραβῶ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἀκτὴν.

πορθμεῖον = ἡ λέμβος τοῦ πορθμέως.

οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον = δὲν ἤξευρες, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχῃς (δηλ. ὀβολόν); κομίζομαι τι = ἔχω μαζί μου κάτι.

αὐχῆσεις· αὐχῶ (-έω) = κανχῶμαι.

προῖκα· ἐπίρρ. = ἀμισθί, δωρεάν.

ἦντλησα = ἐτράβηξα τὰ νερά, πὺν ἔκαμνεν ἡ βάρκα.

κώπης συνεπελαβόμην = ἐβοήθησα εἰς τὴν κωπηλασίαν.

οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα = αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὸν πορθμέα.

οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι = δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικὰ θέμις, γεν.-ιδος = δίκαιον, σωστό.

ἀπάγω = ὀδηγῶ.

πληγῆ = κτύπημα.

Αἰακός· δικαστὴς εἰς τὸν Ἄδην.

πήρα = σάκος, ταγάρι (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 8 σελ. 44).

τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον· (βλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 2 σελ. 64).

κύνα· ὁ Μένιππος ὀνομάζετο κύων, ὅπως ὅλοι οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.

οἷα καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν = (νὰ ἤξευρες) τί ἔλεγε, ὅταν ἐταξιδεύαμεν (λέγονται ταῦτα θαυμαστικῶς).

οἰμώζω = φωνάζω οἶμοι, ἀλίμονον, θρηνηῶ.

4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

οἱ καλοί... αἱ καλαί· καλός = ὄρατος.

ξενάγησον· ξεναγῶ (-έω) = ὀδηγῶ τινα (ὡς ξένον).

νέηλυν· νέηλυς, γεν. -υδος = νεοφερμένοις.

οὐ σχολή μοι = δὲν ἔχω καιρόν· σχολή = ἄδεια.

Ἰάκινθος, Νάρκισσος, Νιρέυς, Ἀχιλλεύς, Τυρώ, Ἑλένη,

Λήδα· μυθολογικά πρόσωπα, περίφημα διὰ τὴν ὄραιότητά των.

σαρκῶν γυμνά = χωρὶς σάρκας.

ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν = τὰ ὅποια σὺ φαίνεται ὅτι περιφρονεῖς.

οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην = διότι δὲν ἤμπορῶ νὰ τὴν διακρίνω δια-
γνοίην· διέγων, ἄορ. τοῦ διαγιγνώσκω.

τουτί = τοῦτο ἐδῶ, αὐτοδά.

χίλια νῆες ἐπληρώθησαν = χίλια πλοῖα παρεσκευάσθησαν (δηλ.
κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον).

γεγόνασιν· τοῦ γίγνομαι· ἀνάστατος γίγνομαι = καταστρέφομαι.

ἐπιλεξάμενος· ἐπελεξάμην, τοῦ ρ. ἐπιλέγομαι = ἐκλέγω.

κεῖσο = ξαπλώσω· τοῦ ρ. κεῖμαι.

τοὺς ἄλλους νεκροὺς μέτειμι = θὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους
νεκρούς.

5. Νιρέως καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

καλλίων = ὄραιότερος· θετικὸν καλός.

σοὶ δοκῶ = σοῦ φαίνομαι.

εἰδέναι· ἀπαρέμφ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω.

πότερος = ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο, ποῖος.

ἐν ... τοῦτο ἔχω = ἔνα τοῦτο ἔχω ἰδικόν μου, μὲ τὸ μέρος μου.

προσειπών· προσεῖπον, τοῦ ρ. προσαγορεύω = ὀνομάζω.

φοξός = μὲ μυτερὸ κεφάλι, κρομμυδοκέφαλος.

ψεδνός = φαλακρός.

χειρών = χειρότερος, ἀσημότερος, θετικὸν κακός.

ἠγῆ· ἠγοῦμαι = νομίζω.

κάλλιστος = ὄραιότατος, θετικὸν καλός.

ὑπὸ Ἴλιον = εἰς τὴν Τροίαν.

ὑπὸ γῆν = ὑποκάτω τῆς γῆς, εἰς τὸν Ἅδην.

ταύτη μόνον = κατὰ τοῦτο μόνον.

εὐθρυπτος = εὐκολόθραυστος.

ἀλαπαδνός = ἀδύνατος, ἀσθενής.

ἔρου· προστακτ. τοῦ ἄορ. ἠρόμην τοῦ ρ. ἐρωτῶ.

ὄνειράτα = μάταια πράγματα.

ἴσασιν = γνωρίζουν· τοῦ οἶδα.

6. Κατὰ Μενίππου.

ἄλλοσέ ποι = κάποιον ἄλλοῦ.

κατάστησον· κατέστησα, καθίστημι = τοποθετῶ.

τί ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται = τί κακὸν σᾶς κάμνει.

ὀμόνεκρος ὢν = ἀφοῦ εἶναι νεκρὸς ὅπως καὶ σεῖς.

μεμνημένοι τῶν ἄνω = ἐνθυμούμενοι τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἴχομεν
εἰς τὸν ἄνω κόσμον.

Μίδας· βασιλεὺς τῶν Φρυγῶν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμήσας ἐν τῷ κόσμῳ
εἰμὴ μόνον χρυσόν.

Σαρδανάπαλλος· βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, διαβόητος διὰ τὴν πολυ-
δάπανον διαίταν.

Κροῖσος· βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, περίφημος διὰ τοὺς ἀπείρους θησαυ-
ροὺς του.

οὐ φέρομεν ... παροικοῦντα = δὲν τὸν ὑποφέρομεν νὰ κατοικῇ
πλησίον μας.

χρυσίον = τὰ ἐκ χρυσοῦ σκεύη, τὸ χρυσάφι.

τρυφή = καλοπέρασι.

ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς = μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅταν οἰμώζωμεν,
ὅταν θρηνοῦμεν.

τηλικούτον = τόσον πολὺ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

ἡλίκον = ὄσον.

καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστίν = καὶ ἐν γένει εἶναι ἐνόχλητικός.

τί ταῦτά φασιν; = τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγουν;

ὀλέθριος· ποὺ προκαλεῖ ὄλεθρον, κακός.

ἀπέχρησε· ἀποχρῶ (-ήω) = εἶμαι ἀρκετός, φθάνω.

βιώναι· ἐβίων, ἄορ. τοῦ ζῶ.

τοιγαροῦν = λοιπόν.

ἀνιῶ (-άω) τινα = κάμνω τινα νὰ λυπηθῇ, στενοχωρῶ.

ὕβρις = περιφρόνησις, ὀνειδισμός.

μωραίνω = εἶμαι ἀνόητος.

ὁμόψηφος = σύμφωνος.

στασιάζω = μαλώνω.

οὕτω γινώσκετε = αὐτὴν τὴν γνώμην νὰ ἔχετε.

ἔνθα ἂν ἴητε = ὅπουδήποτε μεταβῆτε.

ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντροφῶντες = κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν σας εἰς βάρος ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

μνημονεύω = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.

πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι = χωρὶς νὰ ἔχετε τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα.

πολλάκις συνείρων = πολλάκις ἐπαναλαμβάνων.

ἐπάσομαι ὑμῖν = θὰ συμπληρώσω τὰς οἰμωγὰς σας· τοῦ ο. ἐπάδω.

πρέποι γὰρ ἂν = διότι ἀρμόζει, ταιριάζει.

ἐπαδόμενον = προστιθέμενον (ὡς συμπλήρωμα, ὡς ἐπφδός).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

	Σελ.		Σελ.
1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες	5	11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ	7
2. Ὦνος καὶ λεοντῆ	5	12. Λέων καὶ ἄρκτος	8
3. Λύκος καὶ λέων	6	13. Λέων καὶ μῦς	8
4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες	6	14. Λέων καὶ ἀλώπηξ	8
5. Ζεὺς καὶ ὄφις	6	15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ	9
6. Χελώνη καὶ λαγῶς	6	16. Γεωργοῦ παῖδες	9
7. Ναυαγός	6	17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος	10
8. Πῆραι δύο	7	18. Παῖς ψεύστης	10
9. Κολοῖδς καὶ γλαῦξ	7	19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος	10
10. Κομπαστής	7		

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανός καὶ Γῆ	11	6. Προμηθεὺς	13
2. Κρόνος καὶ Ῥέα	12	7. Δευκαλίων καὶ κατακλυ- σμός	14
3. Γέννησις τοῦ Διὸς	12	8. Ἕλληνες	15
4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία	13	9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι	15
5. Γιγαντομαχία	13		

B'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους	17	10. Αἱ Διομήδους ἵπποι	21
2. Μανία Ἡρακλέους	18	11. Ὁ ζῶστηρ τῆς Ἴππολύτης	21
3. Ὁ Νεμεαῖος λέων	18	12. Αἱ βίβες τοῦ Γηρυόνου	22
4. Ἡ Λερναία ὕδρα	18	13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἐ- σπερίδων	22
5. Ἡ χρυσοκέρως ἔλαφος	19	14. Ὁ Κέρβερος	23
6. Ἐρμάνθιος κάπρος	19	15. Ἡρακλῆς καὶ Δηάνειρα	23
7. Ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου	19	16. Θάνατος Ἡρακλέους	24
8. Στυφαλίδες ὄρνιθες	20		
9. Ὁ Κρῆς ταῦρος	20		

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

	Σελ.		Σελ.
1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῆ	25	5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἄρπυιῶν	27
2. Φρίξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους	25	6. Ἡ Ἄργῳ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν	27
3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας	26	7. Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας	28
4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν	26		

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἄρταξέρξης καὶ Ὠμίσης	30	6. Κρητῶν νόμος	32
2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς	31	7. Λακωνικοὶ νόμοι	32
3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται	31	8. Νόμος Ἀττικὸς	33
4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι	31	9. Αἰνεῖου εὐσέβεια	33
5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες	32	10. Τίτορμος καὶ Μίλων	33

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος	37	5. Νιρέως καὶ Θεραΐτου καὶ Μενίππου	40
2. Διογένοῦς καὶ Πολυδεύκου	37	6. Κατὰ Μενίππου	41
3. Χάρωνος καὶ Μενίππου	38		
4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ	40		

Ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν μύθων οἱ ὑπ' ἀριθ. 17, 18 καὶ 19 ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ **Κ. Χαραλαμπεοῦλου**, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ὕλη τοῦ βιβλίου ἐλήφθη ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ **Βασ. Φάβη**.

Ἡ καλλιτεχνικὴ διακόσμησις τοῦ βιβλίου ὀφείλεται εἰς τὸν ζωγράφον κ. **Βάσον Γερμενῆν**.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίς	στίχος	ἀντί	γράφε
13	13	Ποσειδῶν	Ποσειδῶν
13	23	ἐπικαλέσατο	ἐπεκαλέσατο
14	1	λάθρα	λάθρα
15	13	Ἐλευσίῃ	Ἐλευσίῃ
20	20	ὄρνιθας	ὄρνιθας
23	18	εἶχεν	εἶχεν
36	12	ἀδύτατον	ἀδύνατον
36	18	ὄρας	ὄρας
44	1	νά τρέχη	νά τρέχη
47	29	ψεύτης	ψεύστης

0020556780

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

*Ανάδοχοι έκτυπώσεως και βιβλιοδετήσεως *Α/φοι Γ. ΡΟΔΗ, Κεραμεικοῦ 42 - *Αθήναι.

